

Aanpassing pakket individuele Wmo voorzieningen

1.	Algemeen	2
1.1.	aanleiding	
1.2.	financieel perspectief	
2.	Eigen bijdragen	5
3.	Woonvoorzieningen	7
3.1.	algemeen	
3.2.	mogelijke besparingen	
a.	zorgen voor voldoende geschikte woningen voor senioren	
b.	woningaanpassingen in reguliere bouw meenemen/collectief regelen	
c.	minder mensen komen in aanmerking voor verhuiskostenvergoeding	
d.	verhuiskostenvergoeding geheel laten vervallen	
e.	herinvoeren primaat van verhuizen	
f.	pakket van woningaanpassingen beperken	
g.	woningaanpassingen goedkoper inkopen	
h.	eigen bijdragen voor woonvoorzieningen verhogen	
4.	Vervoersvoorzieningen	13
4.1.	algemeen	
4.2.	mogelijke besparingen	
a.	regulier openbaar vervoer geschikt maken voor mensen met beperking	
b.	eigen bijdrage voor scootmobielen e.d. invoeren	
c.	alleen minder snelle scootmobielen verstrekken	
d.	niet/beperkt gebruik scootmobielen tegengaan	
e.	indicatiecriteria voor scootmobielen verzwaren	
f.	toekenningen financiële tegemoetkoming vervoer opnieuw beoordelen	
g.	verhogen tarieven regiotaxi tot € 1,50 per rit	
h.	verhogen tarieven regiotaxi tot € 2,50 per rit	
i.	verhogen leges voor gehandicaptenparkeerkaart	
j.	verhogen leges voor gehandicaptenparkeerplaats	
5.	Rolstoelvoorzieningen	21
5.1.	algemeen	
5.2.	mogelijke besparingen	
6.	Maaltijdvoorziening	21
6.1.	algemeen	
6.2.	mogelijke invulling	
7.	Huishoudelijke verzorging	22
7.1.	algemeen	
7.2.	mogelijke besparingen	
a.	verlagen gemiddelde uurprijs	
b.	minder mensen in aanmerking laten komen voor hulp	
c.	aantal geïndiceerde uren korten met 7,5 %	
d.	aantal geïndiceerde uren korten met 10 %	
e.	aantal geïndiceerde uren korten met 12,5 %	
f.	eigen bijdrage voor huishoudelijke hulp aanpassen	
8.	Uitvoeringskosten	25
Bijlagen:		
1.	overzicht mogelijke bezuinigingsopties	27
2.	financiering individuele Wmo-verstrekkingen	28
3.	totaal overzicht opties plus consequenties gebruikers	30

1. Algemeen

1.1 aanleiding

De gemeente heeft op grond van de Wmo een compensatieplicht voor mensen met een beperking of een chronisch psychisch probleem en voor mensen met een psychosociaal probleem. Dit betekent dat de gemeente, ter compensatie van de beperkingen die deze personen ondervinden bij hun zelfredzaamheid en maatschappelijke participatie, voorzieningen moet treffen die hen in staat stellen:

- a. een huishouden te voeren;
- b. zich te verplaatsen in en om de woning;
- c. zich lokaal te verplaatsen per vervoermiddel;
- d. medemensen te ontmoeten en op basis daarvan sociale verbanden aan te gaan.

Bij het bepalen van de voorzieningen moet rekening worden gehouden met de persoonskenmerken en behoeften van de aanvrager en de (financiële) situatie van de aanvrager.

Er bestaat geen automatisch recht op bepaalde voorzieningen. De gemeente kan zelf bepalen welke hulp en oplossingen zij aanbiedt. Dat kan per gemeente verschillen.

De gemeenteraad heeft in de afgelopen jaren bepaald hoe het gemeentelijk verstrekkingenpakket er in Lelystad uit ziet, wat er onder valt en wie wanneer waarvoor in aanmerking komt. Ook heeft de gemeenteraad vastgesteld of en welke eigen bijdragen worden gevraagd. Een en ander is o.a. vastgelegd in de Wmo verordening en in het Besluit Maatschappelijke Ondersteuning Lelystad.

De volgende voorzieningen zitten in het gemeentelijk verstrekkingenpakket:

- woonvoorzieningen (verhuiskostenvergoeding, woningaanpassingen e.d.)
- vervoersvoorzieningen (regiotaxi, scootmobielen e.d.)
- rolstoelen
- gehandicaptenparkeerkaarten/gehandicaptenparkeerplaatsen
- huishoudelijke hulp.

Inwoners die voor een voorziening in aanmerking willen komen hebben daarvoor een indicatie nodig. De gemeente heeft de indicatiecriteria vastgesteld en het Centrum Indicatiestelling Zorg (CIZ) opdracht gegeven op basis hiervan de indicaties te stellen.

Iedereen die beschikt over een geldige indicatie, kan aanspraak maken op de daarbij behorende voorziening. Er is aldus sprake van een openeind regeling.

We zien op dit moment dat er grote tekorten ontstaan op de individuele verstrekkingen. De uitgaven nemen toe (met name voor de huishoudelijke verzorging) terwijl de rijksvergoedingen lager worden.

Het is daarom wenselijk/noodzakelijk maatregelen te treffen die ertoe leiden dat er minder uitgegeven hoeft te worden voor de verstrekkingen en/of dat er hier extra budgetten voor worden vrijgemaakt.

Een aantal maatregelen, zoals een betere mantelzorgondersteuning en een actiever "naberschap", zal pas op langere termijn effect hebben op de vraag naar bijvoorbeeld huishoudelijke hulp. Op korte termijn is een bezuiniging alleen mogelijk door het pakket aan te passen c.q. te versoberen en/of de eigen bijdragen te verhogen. Hierbij dient opgemerkt te worden dat de mogelijkheden hiertoe voor wat betreft woningaanpassingen, scootmobielen en huishoudelijke verzorging zijn begrensd door landelijke regelgeving. Landelijk is namelijk vastgesteld welke maximale inkomensafhankelijke eigen bijdrage er in totaal mag worden gevraagd voor deze voorzieningen. Dit betekent bijvoorbeeld dat een ongehuwd iemand met een inkomen lager dan 120% van de bijstandsnorm die een scootmobiel heeft, huishoudelijke hulp en verzorging thuis vanuit de AWBZ hiervoor in totaal niet meer dan € 17,60 per 4 weken betaalt. In hoofdstuk 2 is dit verder uitgewerkt.

De in deze notitie opgenomen maatregelen hebben vrijwel allemaal direct of indirect gevolgen voor de gebruikers. De maatregelen kunnen er bijvoorbeeld toe leiden dat mensen meer moeten gaan betalen en de maatregelen kunnen mede hierdoor consequenties hebben op de participatiemogelijkheden van de betrokkenen. Bij de verschillende bezuiningsopties is aangegeven wat het effect is van de maatregel vanuit de volgende drie invalshoeken:

- leidt de maatregel tot lastenverzwaring voor mensen met de laagste inkomens (inkomen tot 120% van de bijstandsnorm)?
- heeft de maatregel gevolgen voor de participatie van de gebruiker (leidt de maatregel er bijvoorbeeld toe dat mensen minder mee kunnen doen aan activiteiten buitenshuis)?
- heeft de maatregel tot gevolg dat mensen minder lang zelfstandig kunnen blijven wonen en eventueel eerder naar een AWBZ instelling verhuizen?

Er is per maatregel een inschatting gemaakt van de zwaarte van het effect (groen is geen of weinig effect, oranje is een beperkt effect en rood is veel effect).

De eerdere concept notitie is voor advies voorgelegd aan de Cliëntenraad Wmo. De adviezen van de Cliëntenraad zijn verwerkt in deze notitie. Bij de verschillende onderdelen is het advies vermeld en de reactie van het college hierop.

Bijlage 1 bevat een overzicht van de bezuinigingsopties. Bijlage 2 geeft een overzicht van de financiering van de individuele Wmo verstrekkingen. Bijlage 3 geeft een overzicht van de bezuinigingsopties en de consequenties voor de gebruikers. Er is hierbij onderscheid gemaakt tussen opties waarvan het college vindt dat deze, rekening houdend met de consequenties, doorgevoerd zouden kunnen worden (met groen aangegeven) en opties die niet doorgevoerd zouden moeten worden (met rood aangegeven). De notitie wordt aan de raad voorgelegd zodat de raad op basis hiervan een besluit kan nemen over het eventueel aanpassen van het verstrekkingenpakket dan wel het verruimen van het budget in de komende jaren.

1.2 financieel perspectief

Er zijn twee belangrijke ontwikkelingen die het financiële perspectief bepalen:

- de uitgaven voor de verstrekkingen nemen toe.
- de dekkingsmiddelen nemen af.

De uitgaven zijn in de afgelopen jaren toegenomen. Dit is met name veroorzaakt door:

- de bevolkingsontwikkeling. Het totaal aantal inwoners neemt toe en het percentage ouderen binnen de totale populatie neemt toe (de groep ouderen maakt relatief veel gebruik van de Wmo voorzieningen).
- de extramuralisering. Het beleid is gericht op het zo lang mogelijk zelfstandig blijven wonen. Het aantal plaatsen in verpleeg- en verzorgingshuizen is in de afgelopen jaren veel kleiner geworden. Dit betekent dat er vaker een beroep wordt gedaan op gemeentelijke voorzieningen als woningaanpassingen, huishoudelijke hulp e.d.
- verruiming van het verstrekkingenpakket. Voorbeelden hiervan zijn de afschaffing van het primaat van verhuizen en het gratis vervoer per regiotaxi voor 65-plussers met een Wmo-pas.

Hieronder volgt een overzicht van de uitgaven voor de individuele Wmo verstrekkingen uitgaande van ongewijzigd beleid. In dit overzicht zijn alleen de uitgaven voor de feitelijke verstrekkingen opgenomen, dus de uitvoeringskosten, de kosten en indicatiestelling e.d. zijn hier niet in verwerkt.

Tabel: uitgaven voor individuele Wmo voorzieningen (excl. uitvoeringskosten, eigen bijdragen e.d.)

	2007	2008	2009	2010 (verwachting)	2011 (verwachting)
hulp bij het huishouden	5,0 miljoen	4,9 miljoen	5,2 miljoen	6,4 miljoen ¹	6,2 miljoen
woonvoorzieningen	0,9 miljoen	0,9 miljoen	1,7 miljoen	1,3 miljoen	1,3 miljoen
collectief vervoer ²	0,8 miljoen	0,7 miljoen	0,7 miljoen	0,8 miljoen	0,8 miljoen
rolstoelen/scootmobielen e.d.		1,6 miljoen	1,6 miljoen	1,6 miljoen	1,6 miljoen
Totaal		8,1 miljoen	9,2 miljoen	10,1 miljoen	9,9 miljoen

We zien dat over de jaren de uitgaven voor de Wmo verstrekkingen toenemen. Dit geldt met name voor de huishoudelijke hulp. Deze toename wordt veroorzaakt door de toename van het aantal gebruikers, door de toename van het gemiddeld aantal uren per cliënt en door de stijging van de uurtarieven. Dit laatste is met name het gevolg van de veranderende landelijke regelgeving. Op grond hiervan mogen de gemeenten geen (goedkope) alfahulpen meer inzetten voor de huishoudelijke hulp. De uitgaven voor woonvoorzieningen kunnen van jaar tot jaar behoorlijk fluctueren doordat er bijvoorbeeld in een bepaald jaar een aantal heel dure aanpassingen plaatsvinden. Voor 2011 is uitgegaan van het bedrag dat naar verwachting in 2010 zal worden uitgegeven.

¹ In de afrekening 2010 zitten nog een aantal verrekeningen/nabetalingen uit voorgaande jaren. Het gaat in totaal om een eenmalig bedrag van € 240.000. Deze uitgaven gelden niet voor 2011 zodat daar de raming wat lager uit kan vallen.

² Hier is het totale bedrag opgenomen dat de gemeente uitgeeft aan de regiotaxi. Hiervan wordt het grootste deel (ca. 80%) ingezet voor Wmo klanten en een klein deel (ca. 20%) als aanvullende openbaar vervoer voorziening.

Zoals hiervoor vermeld zal op de langere termijn de vergrijzing ook zeker effect hebben op het uitgavniveau.

Tabel: bevolkingsontwikkeling Lelystad 2010-2020

	0-65 jaar	65 jaar en ouder	Totaal
2010	66.409 (89%)	8.065 (11%)	74.474 (100%)
2020	67.927 (83%)	13.575 (17%)	81.502 (100%)

Binnen de groep 65-plussers vindt de groei vooral plaats in de leeftijdsgroep 65 tot 75 jarigen De groep 85-plussers blijft in de komende jaren min of meer gelijk. De groep 75 plussers groeit van ruim 3.000 naar ruim 4.000.

Het huidige beleid is dat (los van eventuele kortingen) de groeiende vraag als gevolg van de bevolkingsontwikkeling wordt gecompenseerd door een hogere bijdrage van de rijksoverheid. De uitkeringen uit het gemeentefonds (inclusief de bijdragen voor de Wmo) worden immers jaarlijks gecorrigeerd voor o.a. bevolkingsgroei, bevolkingsopbouw en loonprijsontwikkelingen.

Aan de ene kant zien we een toename van de uitgaven, aan de andere kant zien we dat (naast correcties voor bevolkingsaantal, leeftijdsopbouw e.d.) er allerlei kortingen worden toegepast op de rijksuitkeringen. Er wordt zowel gekort op de algemene uitkering uit het gemeentefonds als op de specifieke rijksuitkering die we voor de Wmo/AWBZ ontvangen. De gemeente ontvangt vanaf 2007 een rijksuitkering om de nieuwe Wmo taken uit te kunnen voeren. De belangrijkste nieuwe taak is het regelen van de huishoudelijke verzorging. Deze rijksuitkering blijkt, na een aantal overgangsjaren en overgangsregelingen, in 2011 uit te komen op een structureel lager niveau.

Tabel: rijksuitkering Wmo/AWBZ en opbouw Wmo reserve

	rijksuitkering Wmo/AWBZ	reserve Wmo
2007	6,7 miljoen	1,6 miljoen
2008	6,1 miljoen	2,3 miljoen
2009	5,9 miljoen	2,7 miljoen
2010 (raming)	6,3 miljoen	1,8 miljoen (verwachting)
2011 (raming)	5,1 miljoen	0,1-0,2 miljoen (verwachting)

Er wordt op jaarbasis, uitgaande van het huidige verstrekkingenpakket, 9,9 miljoen euro uitgegeven aan individuele Wmo verstrekkingen plus 0,5 miljoen aan uitvoeringskosten (CIZ en WMO kantoor). Er is vanaf 2011 8,8 miljoen euro beschikbaar aan dekkingsmiddelen (binnen de gemeentebegroting en via de rijksuitkering Wmo/AWBZ). Dit betekent dat er, bij ongewijzigd beleid, een jaarlijks tekort van bijna 1,7 miljoen euro ontstaat. In bijlage 2 is dit verder uitgewerkt. Hierbij dient nog opgemerkt te worden dat het gaat om open eind regelingen, waardoor het tekort kan fluctueren.

De reserve biedt nog beperkt ruimte om tijdelijk afwijkingen/tekorten op te vangen maar voor na 2011 biedt dit zeker geen oplossing.

In deze notitie is een groot aantal besparingsopties opgenomen (voor een totaal bedrag van bijna 1,7 miljoen euro). Het is aan de raad te beslissen welke bezuinigingsopties worden overgenomen en welke budgetten beschikbaar worden gesteld voor de financiering van het verstrekkingenpakket.

Aansluitend op de besluitvorming van de raad zal de Wmo verordening moeten worden aangepast en zullen er afspraken moeten worden gemaakt met partijen over de implementatie. Ook zal voor een aantal items, zoals het primaat van verhuizen, nog nader moeten worden uitgewerkt hoe dit in de praktijk zal worden ingevuld.

De bezuinigingsopties kunnen, als de raad hierover in het eerste kwartaal van 2011 een besluit neemt, in de loop van 2011 worden ingevoerd.

Advies Cliëntenraad Wmo:

De Cliëntenraad heeft aangegeven dat op een aantal punten de financiële onderbouwing onvoldoende of onduidelijk is.

Reactie college:

De notitie is op dit punt aangepast: er is een meer uitgebreide financiële onderbouwing in deze notitie opgenomen. Ook zijn de cijfers geactualiseerd.

2. Eigen bijdragen

De gemeenteraad kan bij verordening bepalen dat een persoon van 18 jaar of ouder aan wie maatschappelijke ondersteuning is verleend een eigen bijdrage is verschuldigd. De hoogte van de eigen bijdrage kan voor de verschillende soorten van maatschappelijke ondersteuning verschillend worden vastgesteld en mede afhankelijk gesteld worden van het inkomen van degene aan wie maatschappelijke ondersteuning is verleend en van zijn echtgenoot.

Het ministerie heeft bij algemene maatregel van bestuur regels gesteld met betrekking tot de maximale eigen bijdrage die mag worden gevraagd. Op grond hiervan mag voor zowel Wmo- als voor AWBZ-voorzieningen de volgende maximale eigen bijdrage worden gevraagd:

- een inkomensafhankelijke component van € 17,60 (ongehuwd) en € 25,20 (gehuwd) per 4 weken; dit komt overeen met respectievelijk € 229 en € 328 per jaar;
- verhoogd met de inkomensafhankelijke component van 15% van het inkomen voor zover dat hoger is dan 120% van de bijstandsnorm;
- wanneer een voorziening in eigendom wordt verstrekt, dan kan de eigen bijdrage gedurende maximaal 39 perioden van 4 weken (3 jaar) in rekening worden gebracht. Wanneer de voorziening in bruikleen wordt verstrekt (wat meestal het geval is), dan kan de eigen bijdrage gedurende de looptijd van de voorziening in rekening worden gebracht.

Een uitzondering vormen de rolstoelen. Wettelijk is vastgelegd dat hiervoor geen eigen bijdrage mag worden gevraagd.

Voor de eigen bijdragen geldt een anticumulatie beding. Dit betekent dat een gebruiker van Wmo- en/of AWBZ-voorzieningen (ook als hij meerdere voorzieningen krijgt) nooit meer betaalt dan deze maximale eigen bijdrage. In veel gevallen zal de verhoging van de eigen bijdrage per voorziening daarom niet leiden tot een hogere bijdrage voor de betrokkenen omdat zij reeds het maximum betalen. Een verhoging van de eigen bijdragen tot het landelijk toegestane maximum zal daarom met name gevolgen kunnen hebben voor personen die nog niet de maximale bijdrage betalen en voor personen met een wat hoger inkomen.

Deze landelijke regeling is van toepassing op de eigen bijdragen voor:

- woningaanpassingen
- scootmobielen e.d.
- huishoudelijke hulp
- diverse AWBZ regelingen.

In Lelystad betaalt men voor sommige van deze voorzieningen de maximale eigen bijdrage, voor andere voorzieningen hoeft niets te worden betaald. Het lijkt redelijk om voor alle voorzieningen de landelijk voorgeschreven maximale tarieven te hanteren. In de volgende hoofdstukken is dit per onderdeel verder uitgewerkt.

Het CAK berekent en int voor de Wmo- en AWBZ-voorzieningen de eigen bijdragen. De gemeente is preferent als het gaat om uitbetaling van het door het CAK geïnde eigen bijdragen. Met andere woorden de gemeente krijgt eerst de opgelegde eigen bijdragen voor de Wmo-voorzieningen en het bedrag daarboven voor de AWBZ-voorzieningen (indien van toepassing) gaat naar het zorgkantoor.

Veel mensen hebben meerdere voorzieningen zodat bij een verhoging van de eigen bijdragen maar een beperkt deel van de gebruikers daadwerkelijk meer gaat betalen. Er zijn weinig gegevens beschikbaar over de omvang van de samenloop van huishoudelijke hulp, woonvoorzieningen, vervoersvoorzieningen en AWBZ-voorzieningen. Er kan daarom alleen maar een heel globale inschatting worden gemaakt van de extra inkomsten voor de gemeente bij een verhoging van de eigen bijdragen.

Mensen met minimuminkomen kunnen de eigen bijdrage voor een Wmo- of AWBZ-voorziening van de gemeente terugkrijgen via de bijzondere bijstand. Dit betekent dat deze mensen per saldo geen eigen bijdrage betalen.

De gemeente heeft vanuit de bijzondere bijstand voor mensen met een minimuminkomen bij de ziektekostenverzekeraar een "gemeente extra pakket" afgesloten met daarin opgenomen de terugbetaling van de eigen bijdrage voor Wmo-/AWBZ-voorzieningen. De kosten van dit "gemeente extra pakket" worden betaald uit de bijzondere bijstand. De gemeente betaalt voor de opname van deze terugbetalingsregeling in het pakket € 34.000 extra voor de verzekering.

Mensen met een minimuminkomen kunnen ook, als zij geen gebruik maken van deze aanvullende verzekering, de eigen bijdrage rechtstreeks terugvragen via de bijzondere bijstand. Hieraan wordt € 7.000 op jaarbasis uitgegeven. De gemeente gaf in 2009 aldus in totaal € 41.000 uit voor de terugbetaling van de eigen bijdragen: € 34.000 via de collectieve ziektekostenregeling en € 7.000 direct via de bijzondere bijstand.

Zoals hierboven vermeld zijn er landelijk regels opgesteld voor de maximaal te vragen inkomensafhankelijke eigen bijdragen voor Wmo/AWBZ voorzieningen. De te betalen bijdrage voor iemand met een minimum inkomen bedraagt maximaal € 229 per jaar (13 periodes x € 17,60) voor een ongehuwde en € 328 (13 periodes x € 25,20) voor een gehuwde.

Het is te overwegen om uit te gaan van de landelijk vastgestelde maximaal mogelijke eigen bijdragen en hiervoor geen gemeentelijke compensaties (terugbetalingen) meer toe te passen. Dit betekent dan dat de terugbetaling wordt geschrapt uit de aanvullende ziektekostenverzekering en dat er geen terugbetaling meer mogelijk is via de bijzondere bijstand..

Optie:
 - **stoppen met terugbetaling (kwijtschelding) van de eigen bijdragen voor Wmo- en AWBZ voorzieningen (via de bijzondere bijstand en/of Collectieve Aanvullende ziektekostenverzekering)**

Mogelijke besparing: € 41.000.

Consequenties voor gebruikers:

Maatregel leidt tot lastenverzwaring voor mensen met inkomen < 120 % van de bijstandsnorm	beperkte gevolgen	Terugbetaling van de eigen bijdrage voor de mensen met een laag inkomen vervalt. De eigen bijdrage is voor deze groep gemaximeerd tot een beperkt bedrag.
Maatregel heeft gevolgen voor participatie	geen/weinig gevolgen	De verwachting is dat de beperkte eigen bijdrage geen beletsel zal zijn om gebruik te maken van de geïndiceerde voorzieningen.
Maatregel leidt ertoe dat mensen minder lang zelfstandig kunnen blijven wonen	geen/weinig gevolgen	Idem

De hiervoor genoemde landelijke regelgeving over de maximale eigen bijdragen heeft geen betrekking op de bijdragen die de gemeenten mag vragen voor de regiotaxi, de leges voor de gehandicaptenparkeerkaarten en de gehandicaptenparkeerplaatsen en de maaltijdvoorziening. Op deze onderdelen heeft de gemeente meer beleidsvrijheid.

In de volgende hoofdstukken is bij de betreffende onderdelen aangegeven welke aanpassingen van de eigen bijdragen op de verschillende onderdelen mogelijk/wenselijk zijn.

Advies Cliëntenraad Wmo:

De Cliëntenraad geeft aan dat teruggave van de eigen bijdragen via de bijzondere bijstand voor mensen met een laag inkomen mogelijk moet blijven. Verder geeft de Cliëntenraad aan dat niet duidelijk is of er een verzekering is afgesloten.

Daarnaast heeft de Cliëntenraad bij een aantal onderdelen (3h, 4b) aangegeven dat het verhogen van de eigen bijdrage voor bepaalde groepen problematisch kan zijn.

Reactie college:

Het aanpassen van de eigen bijdragen heeft consequenties voor alle inkomensgroepen. De hoogte van de eigen bijdrage is evenwel inkomensafhankelijk en er geldt een anti cumulatie regeling. Dit betekent dat men voor Wmo/AWBZ voorzieningen nooit meer betaalt dan het landelijk vastgestelde inkomensafhankelijke maximum. Voor mensen met een inkomen tot 120% van de bijstandsnorm is de eigen bijdrage maximaal € 17,60 voor een ongehuwde en € 25,20 voor een gehuwde voor een periode van 4 weken. Het college is van mening dat dit een acceptabel bedrag is en zal de raad voorstellen aan te sluiten bij het landelijk eigen bijdrage beleid en geen gemeentelijke compensaties toe te passen (via de bijzondere bijstand en/of de aanvullende ziektekostenverzekering).

Wat betreft de onduidelijkheid over het afsluiten van de verzekering: de tekst is op dit punt aangepast.

3. Woonvoorzieningen

3.1 Algemeen

De gemeente kan op grond van de Wmo een verhuiskostenvergoeding verstrekken aan personen die vanwege hun handicap naar een aangepaste woning verhuizen. Ook kan de gemeente bepaalde woningaanpassingen vergoeden. Het kan hierbij bijvoorbeeld gaan om het plaatsen van een traplift maar ook om een aanbouw aan een bestaande woning.

Jaarlijks krijgen ca. 25 personen een verhuiskostenvergoeding en worden ca. 300 woningen aangepast.

Op jaarbasis wordt ca. 1,3 miljoen euro uitgegeven aan woonvoorzieningen. De uitgaven kunnen van jaar tot jaar behoorlijk fluctueren doordat er bijvoorbeeld in een bepaald jaar een aantal heel dure aanpassingen plaatsvinden.

Vanaf 2006 zien we een aanzienlijke stijging van de uitgaven. Dit hangt samen met het feit dat begin 2006 is besloten het primaat van verhuizen te laten vervallen. Dit houdt in dat de bestaande woning wordt aangepast en dat men niet meer hoeft te verhuizen naar een aangepaste woning.

3.2 Mogelijke besparingen

In deze paragraaf zijn de volgende besparingsmogelijkheden uitgewerkt:

Besparingsopties woonvoorzieningen	Mogelijke besparing
a. zorgen voor voldoende geschikte/aangepaste woningen voor senioren	PM
b. woningaanpassingen in reguliere bouw meenemen en/of collectief regelen	PM
c. minder mensen krijgen verhuiskostenvergoeding	€ 42.000
d. verhuiskostenvergoeding geheel laten vervallen (bovenop € 42.000 bij c)	€ 28.000
e. herinvoeren van het primaat van verhuizen	€ 300.000
f. pakket van woningaanpassingen beperken	€ 125.000
g. woningaanpassingen goedkoper inkopen	€ 20.000
h. eigen bijdrage voor woonvoorzieningen verhogen	€ 10.000
Totaal	€ 525.000

Voor de voorgestelde opties geldt dat het gaat om algemene maatregelen. Het uitgangspunt daarbij moet zijn dat het college, als er sprake is van zwaarwegende individuele omstandigheden, af kan wijken van de algemene regel.

a. zorgen voor voldoende geschikte/aangepaste woningen voor senioren

Het is van groot belang dat er voldoende seniorenwoningen zijn, bij voorkeur in of nabij de driesterrenzones. Mensen zullen, als er een voldoende gevarieerd aanbod is, eerder verhuizen naar deze woningen waardoor allerlei (dure) aanpassingen niet nodig zijn. Ook zal dit leiden tot een besparing op vervoer e.d. Veel voorzieningen zijn dan immers in de directe nabijheid aanwezig.

Er wordt regelmatig onderzocht of het aanbod van seniorenwoningen gelijke tred houdt met de huidige en de toekomstige vraag. Op basis hiervan wordt de planning regelmatig bijgesteld.

Het hebben van voldoende (op voorhand aangepaste) seniorenwoningen is ook een belangrijke voorwaarde om het primaat van verhuizen (zie onder e), als daartoe wordt besloten, goed uit te kunnen voeren.

Opties:

- zorgen dat er voldoende aangepaste en geschikte woningen zijn voor senioren.

Mogelijke besparing:

Deze maatregel zal op termijn zeker leiden tot besparingen. Het is echter moeilijk deze te kwantificeren.

Consequenties voor gebruikers:

Maatregel leidt tot lastenverzwaring voor mensen met inkomen < 120 % van bijstandsnorm	geen/weinig gevolgen	Maatregel zal hier weinig positief of negatief effect op hebben.
Maatregel heeft gevolgen voor participatie	geen/weinig gevolgen	Maatregel heeft positief effect op participatie.
Maatregel leidt ertoe dat mensen minder lang zelfstandig kunnen blijven wonen	geen/weinig gevolgen	Maatregel heeft positief effect op langer zelfstandig wonen.

Advies Cliëntenraad Wmo:

De Cliëntenraad is het eens met uitbreiding van het aanbod van seniorenwoningen. De Cliëntenraad vraagt hoe lang de wachtlijst voor een seniorenwoning is en wat de toekomstverwachting is.

Reactie college:

De wachtlijst fluctueert over de tijd en is o.a. afhankelijk van het aantal opgeleverde projecten.

Er stonden het tweede kwartaal van 2010 ruim 900 70-plussers ingeschreven voor een woning. In de praktijk is van alle ingeschreven woningzoekenden 40% actief op zoek naar een woning. De gemiddelde wachttijd voor deze groep was over het tweede kwartaal gemeten 1,4 jaar.

Voor 70-plussers wordt ingezet op een gemiddelde actieve wachttijd van 1 jaar (actieve wachttijd is de wachttijd nadat er 1 keer is gereageerd).

Op basis van demografische ontwikkelingen en vraag en aanbod op de markt wordt het bouwprogramma regelmatig aangepast.

b. woningaanpassingen in reguliere bouw meenemen en/of collectief regelen

Er worden steeds vaker voorafgaand aan de bouw van bijvoorbeeld een seniorencomplex afspraken gemaakt over de aanpassingen die standaard in de bouw worden meegenomen, zodat allerlei dure aanpassingen achteraf worden voorkomen. In het Lokaal Akkoord met Centrada zijn hierover al afspraken gemaakt. Ook kunnen er nog (aanvullende) afspraken worden gemaakt over het collectief aanbrengen van individuele Wmo aanpassingen. Het uitgangspunt daarbij is dat het goedkoper is aanpassingen in een keer aan te brengen in plaats van het realiseren van allerlei losse aanpassingen. Dit is reeds toegepast bij De Leyakkers (naast De Hoven). Bij de Hanzeborg zijn diverse aanpassingen in de bouw meegenomen en is een aantal voorzieningen die onder de Wmo vallen collectief aangebracht.

Opties:

- **bij nieuwbouw van seniorencomplexen vooraf afspraken maken over de woningaanpassingen die standaard in de bouw worden meegenomen;**
- **bij oplevering of renovatie van seniorencomplexen zoveel mogelijk de noodzakelijke Wmo aanpassingen collectief regelen.**

Mogelijke besparing:

Deze maatregelen zullen op termijn zeker leiden tot besparingen. Het is echter moeilijk deze te kwantificeren.

Consequenties voor gebruikers:

Maatregel leidt tot lastenverzwaring voor mensen met inkomen < 120 % van bijstandsnorm	geen/weinig gevolgen	Maatregel zal geen/positief effect hebben (geen eigen bijdragen voor aanpassingen).
Maatregel heeft gevolgen voor participatie	geen/weinig gevolgen	Maatregel heeft positief effect op participatie.
Maatregel leidt ertoe dat mensen minder lang zelfstandig kunnen blijven wonen	geen/weinig gevolgen	Maatregel heeft positief effect op langer zelfstandig wonen.

Advies Cliëntenraad Wmo:

De Cliëntenraad gaat akkoord met dit voorstel. Dit zou niet alleen moeten gelden voor seniorenwoningen maar ook voor kinderen, jongeren en volwassenen met een beperking.

Reactie college:

Bij de bouw van "gewone" woningen is het niet mogelijk om vooraf woningen aan te passen tenzij bekend/planbaar is dat er mensen met een handicap gaan wonen.

c. minder mensen in aanmerking laten komen voor een verhuiskostenvergoeding

Personen die vanwege hun handicap verhuizen naar een aangepaste woning krijgen hiervoor een vergoeding voor verhuizing en inrichting van € 2.800. Deze vergoeding wordt niet verstrekt als men naar een AWBZ instelling verhuist of een bij een instelling behorende (aanleun)woning. Er komen jaarlijks ca. 25 personen in aanmerking voor een dergelijke vergoeding.

Er zijn inmiddels binnen de woonzorgzones diverse appartementencomplexen gebouwd die niet als aanleunwoning staan geregistreerd maar wel min of meer deze functie hebben. Voorbeelden hiervan zijn De Meierij, Leyakkers, De Buizerd, Marktzicht, de appartementen in en bij de Hanzeborg e.d.

Het verhuizen naar een aangepast appartement op een bepaalde leeftijd is voorzienbaar en planbaar (net als het verhuizen naar een gezinswoning op een bepaalde leeftijd). De kosten hiervan kunnen dus worden beschouwd als algemene bestaanskosten. Het is daarom te overwegen bij een leeftijd van 65 jaar of ouder bij een Wmo indicatie geen verhuiskostenvergoeding meer te betalen. Ook mensen die zonder indicatie naar bijvoorbeeld een seniorenappartement verhuizen krijgen geen verhuiskostenvergoeding.

Voor de verhuiskostenvergoeding geldt geen inkomenstoets. Dat wil zeggen dat iedereen die hiervoor een indicatie heeft, deze ontvangt. Een mogelijkheid is om een dergelijke vergoeding alleen nog te betalen als het inkomen lager is dan 120% van de bijstandsnorm.

Opties:

- geen verhuiskostenvergoeding meer te betalen voor inwoners vanaf 65 jaar die op grond van indicatie verhuizen naar een voor senioren aangepast en geschikt appartement;
- geen verhuiskosten meer te betalen aan mensen met een inkomen boven 120% van het minimum.

Mogelijke besparing:

Dit voorstel zal naar verwachting leiden tot ca. 15 minder verstrekkingen per jaar.

Bezuiniging $15 \times € 2.800 = \text{ca. } € 42.000$ per jaar.

Als het primaat van verhuizen weer zou worden ingevoerd (zie e) dan zal er meer worden verhuisd en zal deze besparing lager uitvallen.

Consequenties voor gebruikers:

Maatregel leidt tot lastenverzwaring voor mensen met inkomen < 120 % bijstandsnorm	beperkte gevolgen	Voor een aantal personen die o.b.v. handicap verhuizen naar een seniorenwoning vervalt de vergoeding. Aantal personen dat hier gebruik van kan maken is heel gering.
Maatregel heeft gevolgen voor participatie	geen/weinig gevolgen	Er wordt hierbij vanuit gegaan dat verhuizing misschien wordt uitgesteld maar toch zal plaatsvinden omdat het noodzakelijk is.
Maatregel leidt ertoe dat mensen minder lang zelfstandig kunnen blijven wonen	geen/weinig gevolgen	Er wordt hierbij vanuit gegaan dat mensen, ook als ze het zelf moeten betalen, zullen verhuizen naar een aangepaste woning.

Advies Cliëntenraad Wmo:

De Cliëntenraad gaat akkoord met het gedeeltelijk laten vervallen van de verhuiskostenvergoeding.

d. verhuiskostenvergoeding geheel laten vervallen

Overwogen kan worden om de verhuiskostenvergoeding helemaal te laten vervallen. Dit betekent dat ook de inwoners onder de 65 jaar met een laag inkomen die als gevolg van een handicap moeten verhuizen naar een aangepaste woning geen verhuiskostenvergoeding meer krijgen.

Mogelijke extra besparing (naast de hiervoor genoemde bezuiniging van € 42.000):

Dit voorstel zal naar verwachting (naast de 15 minder verstrekkingen genoemd onder c) leiden tot ca. 10 extra minder verstrekkingen per jaar.

Bezuiniging $10 \times € 2.800 = \text{ca. } € 28.000$ per jaar.

Consequenties voor gebruikers:

Maatregel leidt tot lastenverzwaring voor mensen met inkomen < 120 % bijstandsnorm	veel gevolgen	Maatregel zal veel effect hebben voor mensen tot 65 jaar die als gevolg van handicap moeten verhuizen.
Maatregel heeft gevolgen voor participatie	geer/w weinig gevolgen	Er wordt hierbij vanuit gegaan dat verhuizing misschien wordt uitgesteld maar uiteindelijk wel zal plaatsvinden.
Maatregel leidt ertoe dat mensen minder lang zelfstandig kunnen blijven wonen	geer/w weinig gevolgen	Er wordt hierbij vanuit gegaan dat mensen, ook als ze het zelf moeten betalen, zullen verhuizen naar een aangepaste woning.

Advies Cliëntenraad Wmo:

De Cliëntenraad geeft aan dat men in principe akkoord is met het laten vervallen van de verhuiskostenvergoeding maar dat in bepaalde situaties een tegemoetkoming noodzakelijk kan zijn en dat per individu bezien moet worden of er een verhuiskostenvergoeding gegeven moet worden.

Reactie college:

Het uitgangspunt is dat een verhuizing op een bepaalde leeftijd voorzienbaar en planbaar is en dat de betrokkene daarom zelf verantwoordelijk is voor de kosten die daarmee samenhangen. Een noodzakelijke verhuizing (vanwege een handicap) op jongere leeftijd is vaak veel minder voorzienbaar en gangbaar. Daarom zullen wij de raad voorstellen de verhuiskosten wel te blijven vergoeden voor inwoners tot 65 jaar met een inkomen onder de 120% van de bijstandsnorm.

e. herinvoeren van het *primaat* van verhuizen

Lelystad kende tot begin 2006 het *primaat* van verhuizen. Dat hield in dat een woningaanpassing niet werd vergoed als deze meer van € 4.500 zou gaan kosten. In dat geval diende men te verhuizen naar een geschikte woning (verhuizen heeft *primaat* boven aanpassen). Als er binnen 6 maanden geen geschikte woning te vinden was, dan werd de woningaanpassing alsnog vergoed. In 2006 heeft de raad besloten het *primaat* van verhuizen te laten vervallen.

Inmiddels zijn er veel voor senioren geschikte woningen bijgebouwd met name rondom de Hoven, Uiterdon en Hanzeborg. Voor deze woningen geldt dat niet alleen de woning op zich geschikt is voor senioren maar dat ook de "omgeving" levensloopbestendig is: voorzieningen als zorg en ontmoetingsmogelijkheden zijn dichtbij aanwezig. Voor senioren zijn er aldus in de stad diverse aangepaste woningen beschikbaar waar men waarschijnlijk vroeg of laat toch naartoe zal verhuizen. Het lijkt daarom redelijk voor mensen van 65 jaar en ouder alleen nog kleinere woningaanpassingen te vergoeden. Als er meer ingrijpende woningaanpassingen nodig zijn dan ligt een verhuizing meer voor de hand.

Voor mensen onder de 65 is het aannemelijk dat zij met de aanpassing nog lange tijd in de eigen woning kunnen blijven wonen en een verhuizing naar een woonzorgzone ligt minder voor de hand en is voor hen vaak ingrijpend.

Opties:

- voor personen vanaf 65 jaar geen tegemoetkoming voor een woningaanpassing verstrekken als de woningaanpassing duurder is dan € 5.000;
- voor personen tot 65 jaar geen tegemoetkoming voor een woningaanpassing verstrekken als de woningaanpassing duurder is dan € 20.000;
- deze woningaanpassingen alsnog voor vergoeding in aanmerking laten komen als er binnen een jaar geen geschikte woning beschikbaar is.

Mogelijke besparing:

Op basis van ervaring uit het verleden (kostenontwikkeling toen het *primaat* van verhuizen werd afgeschaft) zou dit wellicht een bezuiniging van 30 % (€ 300.000) op kunnen leveren. Er zullen goede afspraken moeten worden gemaakt met Centrada over de invulling hiervan. Verder is het hierbij van groot belang dat er voldoende geschikte en aangepaste woningen beschikbaar zijn (zie onder a).

Consequenties voor gebruikers:

Maatregel leidt tot lastenverzwaring voor mensen met inkomen < 120 % bijstandsnorm	bepaalde gevolgen	Men moet soms "gedwongen" verhuizen en daarbij verhuiskosten maken.
Maatregel heeft gevolgen voor participatie	bepaalde gevolgen	Mensen kunnen door verhuizing deel van hun netwerk kwijtraken. Keerzijde kan zijn dat nieuwe omgeving wellicht weer geschikter voor participatie.
Maatregel leidt ertoe dat mensen minder lang zelfstandig kunnen blijven wonen	geen/weinig gevolgen	Er wordt hierbij vanuit gegaan dat mensen verhuizing misschien zullen uitstellen maar uiteindelijk wel zullen verhuizen naar een geschikte woning.

Advies Cliëntenraad Wmo:

De Cliëntenraad is in principe akkoord met het opnieuw invoeren van het primaat van verhuizen. De Cliëntenraad geeft aan dat er nog nagedacht moet worden over het toepassen hiervan bij koopwoningen, dat er gekeken moet worden naar de belangen van mantelzorgers e.d.

Reactie college:

Er zal, als de gemeenteraad instemt met deze optie, nader worden uitgewerkt hoe dit concreet in de praktijk wordt ingevuld zowel voor huur- als voor koopwoningen.

f. pakket van woningaanpassingen beperken

In de verordening is bepaald dat een voorziening niet wordt toegekend als die voorziening "algemeen gebruikelijk" is. Op grond van landelijke jurisprudentie mogen voorzieningen die in de reguliere handel verkrijgbaar zijn, niet speciaal voor gehandicapten zijn bedoeld en niet duurder zijn dan vergelijkbare producten met hetzelfde doel als "algemeen gebruikelijk" worden aangemerkt.

Op grond hiervan is het mogelijk een aantal voorzieningen die nu nog in ons pakket zitten als "algemeen gebruikelijk" te bestempelen: eengripskranen, antislipvloeren, thermosstatische mengkranen en eenvoudige beugels in douche of toilet.

Scootmobielbergingen worden nu ook door de gemeente betaald. Een scootmobielberging kan als niet noodzakelijk worden aangemerkt. Men kan de scootmobiel immers ook beschermen tegen regen met bijvoorbeeld een plastic hoes.

Optie:

- een aantal woningaanpassingen (eengripskranen, thermosstatische mengkranen, eenvoudige beugels in douche of toilet, antislipvloeren en scootmobielbergingen) niet meer voor vergoeding in aanmerking laten komen.

Mogelijke besparing:

Dit kan op jaarbasis een besparing van € 125.000 opleveren:

- geen scootmobielbergingen meer plaatsen (30 bergingen per jaar): besparing € 100.000;
- niet meer vergoeden kleinere aanpassingen: besparing: € 25.000.

Consequenties voor gebruikers:

Maatregel leidt tot lastenverzwaring voor mensen met inkomen < 120 % bijstandsnorm	bepaalde gevolgen	De kleine aanpassingen zal iedereen nu zelf moeten betalen
Maatregel heeft gevolgen voor participatie	geen/weinig gevolgen	Er wordt hierbij vanuit gegaan dat de mensen deze aanpassingen zelf gaan regelen.
Maatregel leidt ertoe dat mensen minder lang zelfstandig kunnen blijven wonen	geen/weinig gevolgen	Idem

Advies Cliëntenraad Wmo:

De Cliëntenraad is akkoord met het beperken van het pakket van woningaanpassingen maar geeft aan dat het goed zou zijn als mensen tegen geringe kosten geholpen zouden kunnen worden bij het aanbrengen van kleine aanpassingen in de woning. Nagegaan zal moeten worden of een plastic hoes in plaats van berging consequenties heeft voor slijtage of gevaar voor diefstal.

Reactie college:

Er zijn inmiddels diverse klussendiensten die tegen acceptabele kosten klussen kunnen doen. Een voorbeeld hiervan is Leviant, een organisatie van Centrada, Coloriet en Woonzorg Flevoland die allerlei diensten aanbiedt tegen een redelijk tarief.

De plastic hoes zou eventueel kunnen leiden tot extra slijtage of grotere kans op diefstal. Hiervoor is evenwel een verzekering afgesloten.

g. woningaanpassingen goedkoper inkopen

Er worden, in opdracht van de gemeente, op basis van een advies van het CIZ zowel huur- als koopwoningen aangepast. Het overgrote deel van de aanpassingen wordt geregeld door Centrada. Het is het wenselijk te onderzoeken of voorzieningen als een traplift, douchebak of tillift goedkoper ingekocht kunnen worden (zowel voor huur- en koopwoningen). Daarbij moet ook gekeken worden naar de mogelijkheid om voorzieningen te leasen en naar de mogelijkheden van hergebruik.

Optie:

- **onderzoeken of woningaanpassingen goedkoper kunnen worden ingekocht/gehuurd.**

Mogelijke besparing: € 20.000 per jaar.

Consequenties voor gebruikers:

Maatregel leidt tot lastenverzwaring voor mensen met inkomen < 120 % bijstandsnorm	geen/weinig gevolgen	Gaat om efficiencymaatregel die geen effect heeft voor de gebruikers
Maatregel heeft gevolgen voor participatie	geen/weinig gevolgen	Idem
Maatregel leidt ertoe dat mensen minder lang zelfstandig kunnen blijven wonen	geen/weinig gevolgen	Idem

Advies Cliëntenraad Wmo:

De Cliëntenraad geeft aan hier uiteraard akkoord mee te zijn mits dit niet ten koste gaat van de veiligheid.

Reactie college:

Het uitgangspunt is dat ook bij hergebruik de veiligheid en afgesproken kwaliteitseisen gegarandeerd moeten zijn.

h. eigen bijdrage voor woonvoorzieningen verhogen

De gemeente heeft de eigen bijdrage voor een woningaanpassing vastgesteld op 8,75% van het netto jaarinkomen voor zover dat hoger is dan 150% van de bijstandsnorm, te betalen in maximaal 12 termijnen. Mensen met een inkomen tot 150% van de bijstandsnorm betalen aldus nu voor een woningaanpassing geen eigen bijdrage.

De gemeente vraagt veel minder dan op grond van de landelijke regelgeving is toegestaan (zie onder hoofdstuk 2).

Optie:

voor woonvoorzieningen de op grond van landelijke regelgeving toegestane maximaal mogelijke eigen bijdrage vragen d.w.z.:

- een inkomensafhankelijke component van € 17,60 (ongehuwd) en € 25,20 (gehuwd) per 4 weken;
- verhoogd met de inkomensafhankelijke component van 15% van het inkomen voor zover dat hoger is dan 120% van de bijstandsnorm;
- te betalen gedurende maximaal 39 perioden van 4 weken.

Mogelijke besparing:

In 2009 werden ca. 300 woningen aangepast. Als ervan wordt uitgegaan dat 10% van de ontvangers van een woningaanpassing nog niet het maximum betaalt en daadwerkelijk extra gaat betalen dan is de opbrengst voor de gemeente³: 30 personen x gemiddeld € 350 per jaar = ca. € 10.000.

³ Mensen met een minimum inkomen betalen op grond van landelijke regelgeving maximaal € 229 (ongehuwd) of € 328 (gehuwd) per jaar. Maar er zijn natuurlijk ook mensen bij met een hoger inkomen. De berekening van de

Consequenties voor gebruikers:

Maatregel leidt tot lastenverzwaring voor mensen met inkomen < 120 % bijstandsnorm	beperkte gevolgen	Alleen consequenties voor mensen met laag inkomen die nog geen eigen bijdrage betalen. Eigen bijdrage is voor mensen met en laag inkomen gemaximeerd tot een beperkt bedrag.
Maatregel heeft gevolgen voor participatie	geen/weinig gevolgen	Er wordt hierbij vanuit gegaan dat de eigen bijdrage geen beletsel zal zijn om de noodzakelijke aanpassingen aan te laten brengen.
Maatregel leidt ertoe dat mensen minder lang zelfstandig kunnen blijven wonen	geen/weinig gevolgen	Idem

Advies Cliëntenraad Wmo:

De Cliëntenraad geeft aan dat het verhogen van de eigen bijdragen voor bepaalde groepen problematisch kan zijn.

Reactie college: zie hoofdstuk 2.

4. Vervoersvoorzieningen

4.1 Algemeen

De gemeente kan de volgende vervoersvoorzieningen verstrekken aan inwoners met een indicatie:

- goedkoop/gratis vervoer per regiotaxi
- scootmobiel
- financiële vergoeding indien men geen gebruik kan maken van regiotaxi
- gehandicaptenparkeerkaart
- gehandicaptenparkeerplaats.

De gemeente geeft ruim 1,8 miljoen euro uit aan deze vervoersvoorzieningen. De grootste uitgaven posten hierbij zijn de regiotaxi (0,8 miljoen) en de scootmobielen (0,9 miljoen).

Jaarlijks worden er 170 tot 180 (nieuwe) aanvragen voor scootmobielen gehonoreerd. Op dit moment heeft de gemeente in totaal bijna 990 scootmobielen in bruikleen uitgegeven.

4.2 Mogelijke besparingen

In deze paragraaf zijn de volgende besparingsmogelijkheden uitgewerkt:

Besparingsopties vervoersvoorzieningen	Mogelijke bezuiniging
a. regulier openbaar vervoer geschikt maken voor mensen met een beperking	PM
b. eigen bijdrage voor scootmobielen e.d. invoeren	€ 31.000
c. alleen minder snelle scootmobielen verstrekken	€ 63.000
d. niet/beperkt gebruik scootmobielen tegengaan	PM
e. indicatiecriteria voor scootmobielen verzwaren	€ 25.000
f. financiële tegemoetkoming eigen vervoer opnieuw beoordelen	€ 40.000
g. verhogen tarieven regiotaxi tot € 1,50 per rit	€ 90.000
h. verhogen tarieven regiotaxi tot € 2,50 per rit (bovenop € 90.000 bij g)	€ 80.000
i. verhogen leges voor gehandicaptenparkeerkaart	€ 100.000
j. verhogen leges voor gehandicaptenparkeerplaats	€ 8.000
Totaal	€ 437.000

mogelijke besparing is gebaseerd op de inschatting dat de gemiddelde eigen bijdrage (op basis van het landelijk maximum) uitkomt op € 350 per persoon.

a. regulier openbaar vervoer geschikt maken voor mensen met een beperking

De gemeentelijke inzet zal moeten zijn dat het gewone openbaar zoveel mogelijk geschikt is voor mensen met een beperking. Dit zal ertoe leiden dat mensen hier langer gebruik van kunnen/zullen maken en minder snel een aanvraag voor aangepast vervoer zullen doen.

Het gaat hier om het fysiek toegankelijk maken van het busvervoer: zowel de route ernaartoe, de bushalte als de bus zelf moeten toegankelijke zijn. Verder is het van belang dat de bushaltes ook op die plaatsen worden gesitueerd waar veel ouderen wonen en komen zoals in de driesterrenzones en bij het ziekenhuis.

Opties:

- **bij de nieuwe aanbesteding van het openbaar vervoer ervoor zorgen dat bussen en bushaltes toegankelijk zijn voor mensen met een beperking;**
- **bushaltes realiseren op plaatsen waar veel mensen met een beperking komen (3-sterrenzones, ziekenhuis, stadscentrum, crematorium etc.);**
- **routes van en naar bushaltes zoveel mogelijk goed toegankelijk maken.**

Mogelijke besparing:

Een goed toegankelijk openbaar vervoer zal er toe leiden dat men langer met het gewone openbaar vervoer blijft reizen en minder snel een taxipas aanvraagt. De besparing hiervan is moeilijk te kwantificeren.

Consequenties voor gebruikers:

Maatregel leidt tot lastenverzwaring voor mensen met inkomen < 120 % bijstandsnorm	geen/weinig gevolgen	Maatregel leidt tot lastenverlichting zolang regulier openbaar vervoer goedkoper is dan gebruik regiotaxi.
Maatregel heeft gevolgen voor participatie	geen/weinig gevolgen	Maatregel heeft positief effect op participatie: zonder specifieke aanpassingen toch zoveel mogelijk mee kunnen blijven doen.
Maatregel leidt ertoe dat mensen minder lang zelfstandig kunnen blijven wonen	geen/weinig gevolgen	Maatregel heeft hier geen invloed op.

Advies Cliëntenraad Wmo:

De Cliëntenraad juicht toe dat het openbaar vervoer toegankelijk wordt gemaakt.

b. eigen bijdrage voor scootmobielen e.d. invoeren

Het gaat hier om de volgende vervoersvoorzieningen: autoaanpassingen, scootmobielen, gesloten buitenwagens, driewiel fietsen en andere speciaal voor gehandicapten bedoelde vervoersvoorzieningen. Hiervoor wordt in Lelystad geen eigen bijdrage gevraagd. Op grond van landelijke regelgeving mag hiervoor een maximale eigen bijdrage worden gevraagd zoals vermeld in hoofdstuk 2. Wanneer de voorziening in eigendom wordt verstrekt, dan kan de eigen bijdrage gedurende maximaal 39 perioden van 4 weken in rekening worden gebracht. Wanneer de voorziening in bruikleen wordt verstrekt (wat meestal het geval is), dan kan de eigen bijdrage gedurende de looptijd van de voorziening in rekening worden gebracht.

Ook kan worden overwogen om bij reparatie van een schade aan de scootmobiel een bijdrage te vragen (eigen risico).

Opties:

- voor vervoersvoorzieningen de op grond van landelijke regelgeving toegestane maximaal mogelijke eigen bijdrage vragen d.w.z.:
 - een inkomensafhankelijke component van € 17,60 (ongehuwd) en € 25,20 (gehuwd) per 4 weken;
 - verhoogd met de inkomensafhankelijke component van 15% van het inkomen voor zover dat hoger is dan 120% van de bijstandsnorm;
 - te betalen gedurende maximaal 39 perioden van 4 weken (bij een vervoersvoorziening in eigendom);
 - te betalen gedurende de hele looptijd van de verstrekking (bij vervoersvoorziening in bruikleen);
- onderzoeken of het mogelijk/wenselijk is een eigen bijdrage te vragen bij schade/onderhoud aan de scooter.

Mogelijke besparing:

Vrijwel al deze voorzieningen zijn in bruikleen uitgegeven. Er staan ongeveer 990 verhuurcontracten uit. Als ervan wordt uitgegaan dat 90 personen (een kleine 10% van de gebruikers) nog niet het maximum betaalt en daadwerkelijk extra gaat betalen dan is de opbrengst voor de gemeente: 90 personen x gemiddeld € 350 = ca. € 31.000 per jaar.

Een bijkomend besparend effect is wellicht dat men, als men een eigen bijdrage moet betalen, de scooter misschien eerder inlevert als deze weinig wordt gebruikt.

Consequenties voor gebruikers:

Maatregel leidt tot lastenverzwaring voor mensen met inkomen < 120 % bijstandsnorm	beperkte gevolgen	Alleen consequenties voor mensen met laag inkomen die nog geen eigen bijdrage betalen. Eigen bijdrage is voor mensen met en laag inkomen gemaximeerd tot een beperkt bedrag.
Maatregel heeft gevolgen voor participatie	geen/weinig gevolgen	Er wordt hierbij vanuit gegaan dat de eigen bijdrage geen beletsel zijn om een scooter aan te vragen.
Maatregel leidt ertoe dat mensen minder lang zelfstandig kunnen blijven wonen	geen/weinig gevolgen	Idem

Advies Cliëntenraad Wmo:

De Cliëntenraad geeft aan dat het verhogen van de eigen bijdragen voor bepaalde groepen problematisch kan zijn.

Reactie college: zie hoofdstuk 2.

c. alleen minder snelle scootmobielen verstrekken

Een scooter met een maximum snelheid van 12 km/u is 10% goedkoper dan een scooter met een maximum snelheid van 15 km/u.

Op dit moment zijn er 990 scootmobielen in bruikleen uitgegeven waarvan 600 een maximum snelheid van 15 km/u hebben.

Het is, gezien het kostenverschil, te overwegen om alleen nog minder snelle scootmobielen te verstrekken.

Optie:

- alleen nog minder snelle scootmobielen verstrekken.

Mogelijke bezuiniging:

Op dit moment wordt er € 880.000 uitgegeven aan scootmobielen waarvan € 630.000 voor snellere scootmobielen. De verwachting is dat dit voorstel een bezuiniging van € 63.000 op jaarbasis oplevert.

Scootmobielen worden in bruikleen verstrekt door Emcart op basis van een door de gemeente (na een openbare aanbesteding) afgesloten contract. Dit contract loopt tot 1 april 2011. In de nieuwe aanbesteding zal, als er wordt besloten tot deze bezuiniging, worden meegenomen dat er alleen nog langzamere scootmobielen worden verstrekt.

Consequenties voor gebruikers:

Maatregel leidt tot lastenverzwaring voor mensen met inkomen < 120 % bijstandsnorm	geen/weinig gevolgen	Deze maatregel heeft voor de gebruikers geen financiële gevolgen.
Maatregel heeft gevolgen voor participatie	geen/weinig gevolgen	Ook met een wat minder snelle scootmobiel kan men blijven participeren.
Maatregel leidt ertoe dat mensen minder lang zelfstandig kunnen blijven wonen	geen/weinig gevolgen	Deze maatregel heeft hier geen invloed op.

Advies Cliëntenraad Wmo:

De Cliëntenraad stemt in met het voornamelijk beschikbaar stellen van 12 km scootmobiel maar dat incidenteel toekenning van een 15km scootmobiel mogelijk moet zijn.

Reactie college:

Een minder snelle scootmobiel biedt voldoende mogelijkheden om te participeren. Daarom zullen wij de raad voorstellen de 12km scootmobiel als norm te hanteren waarvan alleen in heel uitzonderlijke situaties (als er sprake is van heel specifieke individuele omstandigheden) van af geweken wordt.

d. nietbeperkt gebruik scootmobiel tegengaan

De indruk bestaat dat niet alle verstrekte mobielen daadwerkelijk worden gebruikt.

Een scootmobiel kost de gemeente gemiddeld € 1.000 op jaarbasis. De verwachting is dat een eigen bijdrage ertoe zal bijdragen dat scootmobiel die niet of heel weinig worden gebruikt eerder worden ingeleverd. Het is zinvol nader te onderzoeken op welke wijze verder gestimuleerd kan worden dat niet gebruikte scootmobiel terug worden gebracht (bijvoorbeeld door een eenvoudige jaarlijkse controle eventueel gekoppeld aan GBA-gegevens).

Ook kan overwogen worden om in seniorencomplexen een aantal scootmobiel voor algemeen gebruik te plaatsen. Mensen die maar zo af en toe een scootmobiel nodig hebben kunnen hier dan gebruik van maken.

Opties:

- **pilot starten bij een van de verzorgingshuizen/seniorencomplexen waarbij een aantal scootmobiel wordt geplaatst voor algemeen gebruik;**
- **nader onderzoeken of op eenvoudige wijze gestimuleerd/gecontroleerd kan worden dat niet of weinig gebruikte scootmobiel worden ingeleverd.**

Mogelijke besparing:

Het is onduidelijk hoeveel scootmobiel niet worden gebruikt en wat de genoemde acties op zullen leveren. De mogelijke besparing is daarom moeilijk in te schatten.

Consequenties voor gebruikers:

Maatregel leidt tot lastenverzwaring voor mensen met inkomen < 120 % bijstandsnorm	geen/weinig gevolgen	Deze maatregel heeft voor de gebruikers geen financiële gevolgen.
Maatregel heeft gevolgen voor participatie	geen/weinig gevolgen	Het gaat hier om het terugdringen van het niet-gebruik, heeft geen gevolgen voor participatie.
Maatregel leidt ertoe dat mensen minder lang zelfstandig kunnen blijven wonen	geen/weinig gevolgen	Deze maatregel heeft hier geen invloed op.

Advies Cliëntenraad Wmo:

De Cliëntenraad gaat akkoord met deze maatregelen en heeft ook suggesties gedaan voor de het controleren van het (niet) gebruik zoals het jaarlijks oproepen voor een check van de rolstoel (door Emscart en MBO leerlingen).

Reactie college:

De suggesties zullen (naast de GBA check e.d.) worden meegenomen bij de uitwerking/verdere invulling van deze maatregel. Ook zullen we bekijken of het mogelijk is de maatschappelijke stades hierbij in te zetten.

e. indicatiecriteria voor scootmobiel verzwaren

Er bestaat nu recht op een scootmobiel als de aanvrager niet in staat is zich geheel zelfstandig en in eigen tempo over een afstand van ca. 300 meter te verplaatsen.

Bij de verstrekking van het gehandicaptenparkeerkaart of gehandicaptenparkeerplaats wordt gewerkt met het criterium dat iemand maximaal 100 meter kan lopen. Een mogelijkheid is deze loopafstand voor alle vervoersvoorzieningen te gebruiken en aldus ook voor de scootmobiel te gaan hanteren.

Optie:
 - een scootmobiel alleen nog te verstrekken indien belanghebbende niet in staat is (in eigen tempo en zo nodig met hulp van wandelstok of rollator) 100 meter te lopen.

Mogelijke besparing:

Dit is moeilijk in te schatten. Als ervan wordt uitgegaan dat dit leidt tot 5 minder toewijzingen per jaar (voor een periode van 5 jaar), dan is de besparing op jaarbasis (op termijn) $5 \times \text{€ } 5.000 = \text{€ } 25.000$.

Consequenties voor gebruikers:

Maatregel leidt tot lastenverzwaring voor mensen met inkomen < 120 % bijstandsnorm	geen/weinig gevolgen	Deze maatregel heeft voor de gebruikers geen financiële gevolgen.
Maatregel heeft gevolgen voor participatie	veel gevolgen	De strengere indicatie zal ertoe leiden dat minder mensen een scootmobiel krijgen en zelf voor een vervoersmogelijkheid moeten zorgen.
Maatregel leidt ertoe dat mensen minder lang zelfstandig kunnen blijven wonen	geen/weinig gevolgen	Deze maatregel heeft hier geen invloed op.

Advies Cliëntenraad Wmo:

De Cliëntenraad is van mening dat terugbrengen van de loopafstand naar 100 meter veel gevolgen heeft voor de participatie en gaat niet akkoord met het verzwaren van de indicatiecriteria. De Cliëntenraad doet de suggestie om een rijvaardigheidsbewijs eventueel verplicht te stellen.

Reactie college:

Het terugbrengen van de loopafstand tot 100 meter zal inderdaad veel gevolgen kunnen hebben voor de participatie. Wij zullen de raad daarom voorstellen de indicatiecriteria op dit punt niet aan te passen. De mogelijkheid van (het verplicht stellen van) een rijvaardigheidsbewijs zullen wij nader onderzoeken.

f. toekenningen financiële tegemoetkoming kosten vervoer opnieuw beoordelen

Een financiële tegemoetkoming voor de kosten van eigen vervoer wordt verstrekt als aantoonbaar is dat een persoon door ziekte of gebrek geen gebruik kan maken van de regiotaxi. Momenteel ontvangen ca. 70 personen een vergoeding.

Nagenoeg iedereen kan gebruik maken van de rolstoelbussen van de regiotaxi. Het verdient daarom aanbeveling nader te onderzoeken of deze financiële tegemoetkomingen nog terecht worden verleend en of deze nog moeten worden gecontinueerd.

Optie:
 - het verstrekken van financiële tegemoetkoming in de kosten van vervoer nader onder de loep nemen.

Mogelijke besparing:

De verwachting is dat dit een besparing van ca. € 40.000 op kan leveren.

Consequenties voor gebruikers:

Maatregel leidt tot lastenverzwaring voor mensen met inkomen < 120 % bijstandsnorm	geen/weinig gevolgen	Vergoeding kan vervallen maar deze groep kan gebruik maken van regiotaxi.
Maatregel heeft gevolgen voor participatie	geen/weinig gevolgen	Er zijn alternatieve vervoersmogelijkheden beschikbaar, dus geen/weinig gevolgen voor participatie.
Maatregel leidt ertoe dat mensen minder lang zelfstandig kunnen blijven wonen	geen/weinig gevolgen	Deze maatregel heeft hier geen invloed op.

Advies Cliëntenraad Wmo:

De Cliëntenraad is van mening dat de financiële tegemoetkoming nader onder loep genomen kan worden. De Cliëntenraad geeft aan dat voor een aantal mensen (met COPD) reizen met een regiotaxi niet mogelijk is.

Reactie college:

Bij het onder de loep nemen zal de individuele situatie van de cliënt worden meegewogen.

g. verhogen tarieven regiotaxi tot € 1,50 per rit

Mensen tot 65 jaar met een indicatie voor de regiotaxi betalen voor een rit per Regiotaxi een tarief dat overeenkomt met het normale tarief van het openbaar vervoer (blauwe strippenkaart). Dat betekent op dit moment: € 0,50 opstaptarief plus € 0,50 per zone, waardoor een rit binnen Lelystad meestal € 1,00 kost. Deze tariefstelling wordt in nagenoeg alle gemeenten in Nederland gehanteerd en is nog gebaseerd op de regels die onder de Wvg golden.

Voor 65-plussers met een indicatie voor de regiotaxi geldt dat zij nu, net als in het gewone openbaar vervoer, gratis kunnen reizen met de Regiotaxi.

Er zijn geen landelijke voorschriften meer voor de bijdrage die mag worden gevraagd voor de regiotaxi. Dit betekent dat de gemeente vrij is om deze vast te stellen.

Het is te overwegen om ook voor deze voorziening (ongeacht de leeftijd) een redelijke eigen bijdrage te vragen waarmee een deel van de kosten kan worden gedekt. Ook mensen zonder handicap moeten immers reiskosten maken.

Opties:

- voor de Regiotaxi:
 - een bijdrage van € 1,50 per rit vragen voor alle ritten binnen Lelystad;
 - het gratis reizen voor 65-plussers met de Regiotaxi laten vervallen.

Mogelijke besparing:

Op jaarbasis worden er ca. 190.000 zones gereisd door mensen met een Wmo indicatie: 70.000 zones (= ca. 30.000 ritten) door mensen onder de 65 jaar en 120.000 zones (= ca. 50.000 ritten) door mensen boven de 65 jaar.

Het invoeren van de nieuwe tarieven zal ca. € 90.000 aan extra inkomsten opleveren:

- verhoging tarief voor mensen onder 65 jaar: 30.000 ritten x € 0,50 = € 15.000;
- hetzelfde tarief ook hanteren voor 65-plussers: 50.000 ritten x € 1,50 = € 75.000.

Een indirecte besparing zal wellicht zijn dat een (beperkte) ritprijs wellicht leidt tot een meer selectief gebruik van de regiotaxi.

Consequenties voor gebruikers:

Maatregel leidt tot lastenverzwaring voor mensen met inkomen < 120 % bijstandsnorm	beperkte gevolgen	Alle gebruikers van de regiotaxi (en ook de mensen met een laag inkomen) gaan meer betalen.
Maatregel heeft gevolgen voor participatie	geen/weinig gevolgen	Er wordt vanuit gegaan dat een ritprijs van € 1,50 geen beletsel zal zijn om met de regiotaxi te gaan als men deze nodig heeft.
Maatregel leidt ertoe dat mensen minder lang zelfstandig kunnen blijven wonen	geen/weinig gevolgen	De verwachting is dat deze maatregel hier weinig invloed op zal hebben.

Advies Cliëntenraad Wmo:

De Cliëntenraad geeft aan dat de prijs voor een regiotaxirit hetzelfde zou moeten zijn als de prijs van een reguliere busrit. De korting op openbaar vervoer voor 65-plussers zou ook moeten gelden voor de regiotaxi. Als extra tegemoetkoming voor het feit dat men van deur tot deur wordt gebracht is, aldus de Cliëntenraad, € 1,50 per rit het maximale dat gevraagd kan worden.

Reactie college:

De raad zal worden voorgesteld het tarief voor de regiotaxi te bepalen op € 1,50 per rit (zie ook onze reactie bij punt h).

h. verhogen tarieven regiotaxi tot € 2,50 per rit

Een mogelijkheid is de tarieven nog verder te verhogen tot € 2,50 per rit zodat een groter deel van de kosten van de regiotaxi kan worden gedekt met bijdragen van de gebruikers.

Opties:

- voor de Regiotaxi:
 - een bijdrage van € 2,50 per rit vragen voor alle ritten binnen Lelystad;
 - het gratis reizen voor 65-plussers met de Regiotaxi laten vervallen.

Mogelijke besparing:

Op jaarbasis worden er ca. 80.000 ritten gemaakt (zie hierboven).

Het verhogen van de ritprijs van € 1,50 naar € 2,50 zal 80.000 ritten x € 1,00 = € 80.000 extra opleveren (naast de besparing van € 90.000 genoemd onder g).

Een indirecte besparing zal wellicht zijn dat een hogere ritprijs kan leiden tot een meer selectief gebruik van de regiotaxi.

Consequenties voor gebruikers:

Maatregel leidt tot lastenverzwaring voor mensen met inkomen < 120 % bijstandsnorm	veel gevolgen	Alle gebruikers van de regiotaxi (en ook de mensen met een laag inkomen) gaan veel meer betalen.
Maatregel heeft gevolgen voor participatie	veel gevolgen	Er wordt vanuit gegaan dat een ritprijs van € 2,50 voor mensen met een lager inkomen een beletsel zal zijn om gebruik te maken van de regiotaxi.
Maatregel leidt ertoe dat mensen minder lang zelfstandig kunnen blijven wonen	geen/weinig gevolgen	De verwachting is dat deze maatregel hier weinig directe invloed op zal hebben.

Advies Cliëntenraad Wmo:

De Cliëntenraad vindt een prijs van € 2,50 onbespreekbaar. Hierdoor zou de participatie ernstig worden bemoeilijkt.

Reactie college:

Het college onderschrijft het standpunt van de Cliëntenraad en zal de raad voorstellen een verhoging tot € 2,50 per rit niet door te voeren.

i. verhogen leges voor gehandicaptenparkeerkaart (GPK)

Op grond van de 'Verordening op de heffing en de invordering van leges 2009' betaalt een belanghebbende in Lelystad voor een Gehandicaptenparkeerkaart (die vijf jaar geldig blijft) eenmalig een bedrag van € 16,80. De GPK geeft niet alleen recht op gratis parkeren op de speciaal voor gehandicapten bedoelde parkeerplaatsen, de GPK geeft ook recht op gratis parkeren op alle overige parkeerplaatsen in Lelystad en in veel andere gemeenten in Europa. Door het gratis parkeren in Lelystad derft de gemeente parkeerinkomsten terwijl dit de gebruiker financieel voordeel oplevert.

In artikel 229a van de Gemeentewet is ten aanzien van leges bepaald dat de tarieven zodanig moeten worden vastgesteld dat de geraamde baten van de rechten niet uitgaan boven de geraamde lasten. Uitgaande van gelijke behandeling (ook mensen zonder handicap moeten parkeergeld betalen) is het te overwegen om het tarief voor de gehandicaptenparkeerkaart te verhogen en in overeenstemming te brengen met de kostprijs. De kostprijs van een gehandicaptenparkeerkaart (keuring, parkeerkaart, administratie e.d.) komt uit op ruim € 200,=. Op grond hiervan kan een verhoging van de leges met € 200,= (voor een kaart voor 5 jaar) worden overwogen zodat de kosten van de kaart zijn gedekt.

Ook verdient het aanbeveling om een koppeling te maken met de GBA en bij overlijden kaarten actief terug te vorderen om misbruik te voorkomen.

Opties:

- leges voor een gehandicaptenparkeerkaart te verhogen met € 200,= (tot € 216,80);
- gehandicaptenparkeerkaarten bij overlijden actief terugvorderen.

Mogelijke besparing:

Het gaat bij de GPK om zo'n 500 aanvragen per jaar. Verhoging van de leges met € 200 levert aan extra inkomsten € 100.000 per jaar op.

Consequenties voor gebruikers:

Maatregel leidt tot lastenverzwaring voor mensen met inkomen < 120 % bijstandsnorm	bepaalde gevolgen	Iedereen (dus ook mensen met laag inkomen) moet meer gaan betalen voor een gehandicaptenparkeerkaart. Het gaat om een eenmalige hogere bijdrage voor een periode van 5 jaar.
Maatregel heeft gevolgen voor participatie	geen/weinig gevolgen	De verwachting is dat deze verhoging er niet toe zal leiden dat er minder kaarten worden verstrekt.
Maatregel leidt ertoe dat mensen minder lang zelfstandig kunnen blijven wonen	geen/weinig gevolgen	Idem.

Advies Cliëntenraad Wmo:

De Cliëntenraad Wmo is akkoord met het verhogen van de leges maar gaat ervan uit dat de mogelijkheid wordt geboden tot een automatische inhouding van het deelbedrag over 5 jaar. De Cliëntenraad vraagt hoe gehandeld wordt bij verlenging van de kaart na 5 jaar.

Reactie college:

Voor alle gemeentelijke leges geldt dat deze in één keer betaald moeten worden. Wij kennen voor leges geen systeem van gespreide betalingen en het college is van mening dat er geen aanleiding is om voor deze leges een uitzondering te maken. Het gaat immers, in vergelijking met de totale kosten van een auto, om een relatief beperkt bedrag. Bij verlenging van de kaart na 5 jaar moeten er opnieuw leges worden betaald.

j. verhogen leges voor gereserveerde gehandicaptenparkeerplaats (GPP)

Voor de aanvraag, de keuring en de inrichting (inclusief het bord met het kenteken van de eigen auto) van een gereserveerde parkeerplaats (GPP) is eenmalig € 16,80 verschuldigd. Indien een andere auto wordt aangeschaft en het bord met het kenteken moet worden gewijzigd, dan is daarvoor € 33,50 verschuldigd.

Dit is niet kostendekkend: de keuring, de paal, het onderbord kosten zeker meer dan € 16,80 of € 33,50.

Het is te overwegen de leges voor deze voorziening, evenals bij een gehandicaptenparkeerkaart, te verhogen met € 200,=.

Optie:

- **leges voor een gereserveerde gehandicaptenparkeerplaats te verhogen met € 200 (tot € 216,80 of 233,50).**

Mogelijke besparing:

Het gaat om zo'n 40 aanvragen per jaar. Verhoging van de leges levert dan 40 x € 200 = € 8.000 per jaar extra op.

Consequenties voor gebruikers:

Maatregel leidt tot lastenverzwaring voor mensen met inkomen < 120 % bijstandsnorm	bepaalde gevolgen	Iedereen (dus ook mensen met laag inkomen) moet meer gaan betalen voor een gehandicaptenparkeerplaats. Het gaat om een eenmalige hogere bijdrage voor een periode van 5 jaar.
Maatregel heeft gevolgen voor participatie	geen/weinig gevolgen	De verwachting is dat deze verhoging er niet toe zal leiden dat er minder gehandicaptenparkeerplaatsen worden gerealiseerd.
Maatregel leidt ertoe dat mensen minder lang zelfstandig kunnen blijven wonen	geen/weinig gevolgen	Idem.

Advies Cliëntenraad Wmo:

De Cliëntenraad is akkoord met het verhogen van de leges maar gaat ervan uit dat de mogelijkheid wordt geboden tot een automatische inhouding van het deelbedrag over 5 jaar.

Reactie college:

Zie de reactie hierboven onder i.

5. Rolstoelvoorzieningen

5.1 Algemeen

Het kan hierbij gaan om duwwandelwagens, handbewogen rolstoelen en elektrische rolstoelen in alle soorten en maten. Het overgrote deel van de rolstoelen wordt in bruikleen verstrekt.

Er wordt op jaarbasis ca. € 650.000 uitgegeven aan rolstoelvoorzieningen. Op dit moment hebben bijna 700 personen een rolstoel in bruikleen.

Voor rolstoelen mag geen eigen bijdrage worden gevraagd.

5.2 Mogelijke besparingen

Het contract met Ecart loopt op 1 april 2011 af en er zal dus binnenkort worden gestart met de nieuwe aanbesteding. Bij de nieuwe aanbesteding zal, net als bij de voorgaande keren, kritisch worden gekeken naar de prijs kwaliteit verhouding e.d. De verwachting is dat dit niet zal leiden tot (grote) kostenbesparingen.

Het gaat hier om de meest kwetsbare groep en om een zeer essentiële basisvoorziening. Daarom zijn er voor rolstoelvoorzieningen geen bezuinigingsopties opgenomen in deze notitie..

Advies Cliëntenraad Wmo:

De Cliëntenraad geeft aan dat een gemiddelde prijs van € 1.500 per rolstoel erg veel lijkt. De Cliëntenraad vraagt hoeveel standaardrolstoelen er worden verstrekt en of de gebruikte rolstoelen (na overlijden) worden teruggehaald en eventueel opnieuw ingezet. Ook kan worden overwogen een pilot te starten met rolstoelen voor algemeen gebruik.

Reactie college:

Op dit moment hebben bijna 700 inwoners een rolstoel in bruikleen (in de concept versie werd nog uitgegaan van ruim 600 inwoners). In 90% van de gevallen gaat het om een standaardrolstoel. De gemiddelde kosten vallen aldus wat lager uit. De resultaten van de vorige aanbestedingen en de vergelijkingen met andere gemeenten laten evenwel zien dat dit een gangbare tariefstelling is. Na overlijden worden de rolstoelen teruggehaald, gereviseerd en weer in omloop gebracht voor zover ze niet zijn afgeschreven.

Er zal nader worden onderzocht of het zinvol is een pilot voor gezamenlijk gebruik van rolstoelen te starten, bijvoorbeeld bij een seniorencomplex.

6. Maaltijdvoorziening

6.1 Algemeen

De gemeente heeft tot eind 2010 bijzondere bijstand verstrekt voor de kosten van een warme maaltijd voor mensen met een laag inkomen. Afhankelijk van de hoogte van het inkomen varieerde de bijstand van € 2,68 per maaltijd (bij een inkomen tot 120% van de bijstandsnorm) tot € 1,50 per maaltijd (bij een inkomen tot 175% van de bijstandsnorm). In 2009 werd voor bijna 39.000 maaltijden bijzondere bijstand verleend. De korting kon gelden voor de maaltijden die thuis worden bezorgd maar ook voor de (gezamenlijke) maaltijden in de restaurants van de verzorgingshuizen. In totaal werd er op jaarbasis ca. € 84.000 uitgegeven aan bijzondere bijstand ten behoeve van de maaltijdvoorziening.

In het college akkoord is bepaald dat met ingang van 2011 geen tegemoetkoming meer wordt verstrekt voor de eigen bijdragen voor de maaltijdvoorziening. De raad heeft aansluitend hierop hier op bij de behandeling van de begroting 2011 besloten deze tegemoetkomingen te laten vervallen.

b. Mogelijke invulling

De maaltijdvoorziening is een belangrijke voorziening voor mensen die, ondanks allerlei gebreken, toch zelfstandig willen blijven wonen. Daarom zou overwogen kunnen worden om nog een beperkte bijdrage te verstrekken voor de mensen met de lagere inkomens zodat men toch, als het nodig is, gebruik blijft maken van de maaltijdvoorziening. Een optie is om de huidige bijdragen (zoals die tot eind 2010 beschikbaar zijn) te verlagen met € 1,00 per maaltijd. Dit heeft het volgende effect:

Inkomen (% minimum inkomen)	huidige gemeentelijke bijdrage	verlaagde gemeentelijke bijdrage
Tot 120%	€ 2,68	€ 1,68
120 – 140 %	€ 2,09	€ 1,09
140 – 175 %	€ 1,50	€ 0,50
Vanaf 175 %	€ 0,00	€ 0,00

Optie:

- de gemeentelijke (inkomensafhankelijke) bijdragen voor de warme maaltijdvoorziening te verlagen met € 1,00 per maaltijd.

Financiële consequenties:

Als we de gemeentelijke bijdrage weer willen invoeren zoals hierboven vermeld dat kost dat ca. € 45.000 per jaar: € 84.000 minus € 39.000 (39.000 maaltijden x € 1,00) = € 45.000.

Consequenties voor gebruikers:

Maatregel leidt tot lastenverzwaring voor mensen met inkomen < 120 % bijstandsnorm	beperkte gevolgen	Het beperken van de inkomensafhankelijke bijdrage leidt ertoe dat mensen met de laagste inkomens € 1,68 meer voor een maaltijd moeten gaan betalen. Veel mensen nemen meer maaltijden per week af.
Maatregel heeft gevolgen voor participatie	beperkte gevolgen	De verwachting is dat een beperkte prijsverhoging er niet toe zal leiden dat er (veel) minder gebruik wordt gemaakt van de maaltijdvoorziening (en de gezamenlijke maaltijden in de verzorgingshuizen).
Maatregel leidt ertoe dat mensen minder lang zelfstandig kunnen blijven wonen	geen/weinig gevolgen	Idem.

Advies Cliëntenraad Wmo:

De Cliëntenraad is akkoord met het verlagen van de gemeentelijke bijdrage per maaltijd van € 1,00. De verlaging mag niet leiden tot ondervoeding van ouderen.

Reactie college:

Het college zal de raad voorstellen het eerdere raadsbesluit te handhaven en geen bijdrage meer beschikbaar te stellen voor de maaltijdvoorziening. De maaltijdvoorziening zal naar onze mening in stand blijven maar mensen met een laag inkomen zullen meer moeten gaan betalen voor de maaltijden. Het afschaffen van de tegemoetkomingen zal naar onze mening niet leiden tot ondervoeding, er zijn immers betaalbare alternatieven aanwezig.

7. Huishoudelijke verzorging

7.1 Algemeen

Het CIZ bepaalt op basis van het "Protocol indicatiestelling voor Huishoudelijke Verzorging" en het "Protocol gebruikelijke zorg" wie in aanmerking komt voor huishoudelijke hulp en hoeveel uren men zou moeten krijgen. Jaarlijks worden er ca. 260.000 uren geleverd.

7.2 Mogelijke besparingen

In deze paragraaf zijn de volgende besparingsopties bekeken:

Besparingsopties huishoudelijke ondersteuning	Mogelijke bezuiniging
a. verlaging van de gemiddelde uurprijs	PM
b. minder mensen in aanmerking te laten komen voor hulp	--
c. aantal geïndiceerde uren met 7,5 % korten	€ 413.000
d. aantal geïndiceerde uren met 10 % korten (bovenop € 413.000 bij c)	€ 137.000
e. aantal geïndiceerde uren met 12,5 % korten (bovenop € 550.000 bij c en d)	€ 137.000
f. aanpassing eigen bijdragen voor huishoudelijke hulp	PM
Totaal	€ 687.000

a. verlaging van de gemiddelde uurprijs

In 2009 is de huishoudelijke verzorging op basis van het Zeeuwse model aanbesteed. Er zijn contracten gesloten met 6 leveranciers voor de periode oktober 2009 tot oktober 2011 met de mogelijkheid deze nog twee keer met een jaar te verlengen. De uurtarieven voor zorg in natura zijn vastgesteld op € 20,50 voor een uur HV1 en € 23,50 voor een uur HV2.

De PGB tarieven zijn vastgesteld op € 15,37 voor een uur HV1 en € 18,87 voor een uur HV2.

Er is, als we vergelijken met andere gemeenten, sprake van redelijk strakke tarieven. Een eventuele nieuwe aanbesteding na afloop van de contractperiode zal daarom naar verwachting niet leiden tot (veel) lagere tarieven. Op dit punt is dus voorlopig weinig winst te halen.

Wel zijn de PGB tarieven lager. De gemiddelde uurprijs zou aldus omlaag gaan als er veel gebruik wordt gemaakt van PGB's. Het gebruik van PGB's is in Lelystad relatief eenvoudig gemaakt. Dit heeft tot op heden (nog) niet geleid tot veel meer PGB gebruik. Onderzocht kan worden of het mogelijk/wenselijk is het PGB gebruik te verhogen.

Optie:

- **nader onderzoeken of het mogelijk/wenselijk is het PGB gebruik voor huishoudelijke hulp te stimuleren.**

Mogelijke besparing:

Het is moeilijk in te schatten in hoeverre het PGB-aandeel toe kan nemen en wat dit dan oplevert.

Advies Cliëntenraad Wmo:

De Cliëntenraad vindt het raadzaam nader onderzoek uit te voeren naar het stimuleren van PGB gebruik. De Cliëntenraad doet daartoe een aantal suggesties.

Reactie college:

De suggesties zullen, als de raad instemt met deze optie, bij de uitwerking hiervan worden meegenomen.

b. minder mensen in aanmerking te laten komen voor hulp

Op dit moment wordt het protocol gebruikelijke zorg toegepast. Dat betekent dat bij het bepalen of men in aanmerking komt al wordt gekeken naar de omgeving (wat kunnen de partner/kinderen e.d. doen). Een verdere aanscherping van deze criteria is moeilijk in te vullen. Op dit punt zijn daarom vooralsnog geen bezuinigingen opgenomen.

c. aantal geïndiceerde uren met 7,5 % korten

In het protocol is bepaald wanneer men in aanmerking komt voor hulp en hoeveel uren men dan kan krijgen.

Het is heel moeilijk en ingewikkeld om binnen dit protocol op onderdelen wijzigingen door te voeren. Een optie is wel om op het aantal geïndiceerde uren bijvoorbeeld een algemene korting van 7,5 % toe te passen. Men krijgt dat bijvoorbeeld i.p.v. 3 uur hulp nog maar 2 uur en ruim 3 kwartier hulp. Dit betekent dan dat de geïndiceerde werkzaamheden in kortere tijd of nog beperkt uitgevoerd kunnen worden.

Optie:

- **een algemene korting van 7,5 % toepassen op het aantal geïndiceerde uren huishoudelijke hulp.**

Mogelijke bezuiniging:

Er wordt 5,5 miljoen euro uitgegeven aan geleverde uren huishoudelijke hulp. Een korting van 7,5 % levert dan € 413.000 op.

Consequenties voor gebruikers:

Maatregel leidt tot lastenverzwaring voor mensen met inkomen < 120 % bijstandsnorm	geen/weinig gevolgen	Deze maatregel heeft voor de gebruikers geen financiële gevolgen.
Maatregel heeft gevolgen voor participatie	geen/weinig gevolgen	Huishouden zal minder op orde zijn.
Maatregel leidt ertoe dat mensen minder lang zelfstandig kunnen blijven wonen	beperkte gevolgen	Het zal moeilijker worden het huishouden op orde te houden. Dit is belangrijk onderdeel van het zelfstandig wonen.

Standpunt Cliëntenraad Wmo:

De Cliëntenraad constateert dat het korten op 260.000 uren substantiële financiële gevolgen heeft en vindt het daarom raadzaam 7,5% te korten. Op deze wijze draagt iedereen zijn/haar steentje bij. Bij de korting moet de belasting van de mantelzorger worden meegewogen.

Reactie college:

Het college zal de raad adviseren een korting van 7,5 % toe te passen. Dit is een aanzienlijke ingreep maar het college is van mening dat met deze ingreep ruimte ontstaat om het totale pakket op een adequaat niveau in stand te houden.

d. aantal geïndiceerde uren met 10 % korten

Een optie is om een algemene korting van 10 % toe te passen. Men krijgt dan bijvoorbeeld i.p.v. 3 uur hulp nog (afgerond) 2 uur en 40 minuten uur hulp. Dit betekent dan dat de geïndiceerde werkzaamheden in kortere tijd of nog beperkt uitgevoerd kunnen worden.

Optie:

- een algemene korting van 10 % toepassen op het aantal geïndiceerde uren huishoudelijke hulp.

Mogelijke bezuiniging:

Er wordt 5,5 miljoen euro uitgegeven aan geleverde uren huishoudelijke hulp. Een korting van 10 % levert dan (naast de € 413.000 genoemd onder c) nog een extra bezuiniging van € 137.000 op.

Consequenties voor gebruikers:

Maatregel leidt tot lastenverzwaring voor mensen met inkomen < 120 % bijstandsnorm	geen/weinig gevolgen	Deze maatregel heeft voor de gebruikers geen financiële gevolgen.
Maatregel heeft gevolgen voor participatie	beperkte gevolgen	Er is minder tijd om het huishouden te doen; minder aandacht voor huis en bewoner.
Maatregel leidt ertoe dat mensen minder lang zelfstandig kunnen blijven wonen	beperkte gevolgen	Het zal moeilijker worden het huishouden op orde te houden. Dit is belangrijk onderdeel van het zelfstandig wonen.

Standpunt Cliëntenraad Wmo:

Zie hiervoor onder c.

e. aantal geïndiceerde uren met 12,5 % korten

Een optie is om een algemene korting van 12,5 % toe te passen. Men krijgt dan bijvoorbeeld i.p.v. 3 uur hulp nog maar een kleine 2 1/2 uur hulp. Dit betekent dan dat de geïndiceerde werkzaamheden in kortere tijd of nog beperkt uitgevoerd kunnen worden.

Optie:

- een algemene korting van 12,5 % toepassen op het aantal geïndiceerde uren huishoudelijke hulp.

Mogelijke bezuiniging:

Er wordt 5,5 miljoen euro uitgegeven aan geleverde uren huishoudelijke hulp. Een korting van 12,5 % levert dan (naast de € 550.000 genoemd onder c en d) nog een extra bezuiniging van € 137.000 op.

Consequenties voor gebruikers:

Maatregel leidt tot lastenverzwaring voor mensen met inkomen < 120 % bijstandsnorm	geen/weinig gevolgen	Deze maatregel heeft voor de gebruikers geen financiële gevolgen.
Maatregel heeft gevolgen voor participatie	bepaalde gevolgen	Er is minder tijd om het huishouden te doen; minder aandacht voor huis en bewoner.
Maatregel leidt ertoe dat mensen minder lang zelfstandig kunnen blijven wonen	veel gevolgen	Minder hulp in huis kan ertoe leiden dat personen zich minder lang zelfstandig kunnen redden.

Standpunt Cliëntenraad Wmo:

Zie hiervoor onder c.

f. eigen bijdrage huishoudelijke hulp aanpassen

Voor de huishoudelijke hulp wordt de op grond van landelijke regelgeving toegestane maximaal mogelijke eigen bijdrage gevraagd (zie paragraaf 1.3). Wel is destijds besloten, net zoals binnen de AWBZ gebruikelijk is, de eigen bijdrage te berekenen op basis van een maximaal uurtarief van € 17,60. Dit betekent dat een klant uiteindelijk nooit meer dan € 17,60 per uur aan eigen bijdrage hoeft te betalen.

Een mogelijkheid is dit maximum te laten vervallen. Dit betekent dat mensen met een hoog inkomen, indien zij nog niet aan hun maximum zitten, de kostprijs (bedrag waarvoor gemeente de zorg inkoop) gaan betalen.

Opties:

- voor de berekening niet meer uit te gaan van een maximum uurtarief maar van de werkelijke kostprijs (bedrag waarvoor zorg wordt ingekocht).

Mogelijke besparing:

De gemeente ontvangt jaarlijks ca. € 660.000 aan eigen bijdragen. De verwachting is dat deze wijziging nauwelijks extra inkomsten op zal leveren.

Consequenties voor gebruikers:

Maatregel leidt tot lastenverzwaring voor mensen met inkomen < 120 % bijstandsnorm	geen/weinig gevolgen	Deze maatregel heeft geen gevolgen voor mensen met een laag inkomen.
Maatregel heeft gevolgen voor participatie	geen/weinig gevolgen	Deze maatregel heeft geen gevolgen voor de participatie
Maatregel leidt ertoe dat mensen minder lang zelfstandig kunnen blijven wonen	geen/weinig gevolgen	Deze maatregel heeft geen gevolgen voor zelfstandig wonen.

Advies Cliëntenraad Wmo:

De Cliëntenraad is van mening dat deze maatregel weinig besparing op zal leveren omdat mensen die meer dan € 17,60 per uur moeten betalen zelf een goedkopere hulp zullen inhuren.

Het college deelt deze mening maar stelt toch voor deze maatregel door te voeren zodat, indien men het kan betalen, ook daadwerkelijk de kostprijs gaat betalen.

8. Uitvoeringskosten Wmo verstrekkingen

De uitvoeringskosten bestaan uit indicatiekosten en kosten die samenhangen met het verlenen van de verstrekkingen.

Het CIZ voert in opdracht van de gemeente de indicatiestelling uit en geeft de beschikkingen af. De totale kosten hiervan zijn geraamd op € 430.000 op jaarbasis. Er is met ingang van 2009 een nieuw contract afgesloten met het CIZ. Er is daarbij zeer kritisch gekeken naar de kosten in relatie tot de geleverde diensten. Er is voornamelijk geen aanleiding om te veronderstellen dat hierop nog (grote) bezuinigingen mogelijk zijn. Ook is het niet aannemelijk dat het zelf uitvoeren van deze taken financiële winst op zal leveren.

Het WMO kantoor voert in opdracht van de gemeente een deel van de werkzaamheden uit. Het gaat hierbij bijvoorbeeld om de PGB toekenningen en om alle werkzaamheden vanaf de indicatie t/m de verstrekking van huishoudelijke hulp (controle hierop, afrekening met leveranciers etc.). De kosten hiervan komen uit op € 115.000 op jaarbasis. Ook hiervoor geldt dat het niet aannemelijk dat het zelf uitvoeren van deze taken financiële winst op zal leveren.

Verder wordt een aantal taken door de gemeente zelf uitgevoerd, zoals de sturing en controle op het totale proces, het afsluiten en beheren van de contracten, de financiële administratie, de informatiefunctie e.d. Deze werkzaamheden worden binnen het totale gemeentelijke pakket uitgevoerd en het is daarom moeilijk aan te geven welke kosten hieraan toegerekend kunnen worden.

Advies Cliëntenraad Wmo:

De Cliëntenraad vraagt hoeveel indicaties worden afgegeven en hoeveel PGB toekenningen voor € 115.000 door het WMO kantoor worden begeleid.

Reactie college:

Er worden op jaarbasis ca. 3.000 indicaties afgegeven. Dit is inclusief de herindicaties.

Het WMO kantoor voert voor het bedrag van € 115.000, naast de werkzaamheden rond de PGB's, voor de gemeente de volgende taken uit: sturing en controle op het proces rond de huishoudelijke hulp, ervoor zorgen dat indicatie terecht komt bij leverancier, controle dat zorg wordt geleverd, afrekening van de geleverde uren, aanleveren relevante gegevens bij het CAK etc. Op jaarbasis maken ruim 250 personen gebruik van een PGB voor huishoudelijke hulp.

Bijlage 1: overzicht van mogelijke bezuinigingsopties

Besparingen woonvoorzieningen	mogelijke besparing op jaarbasis
a. zorgen voor voldoende geschikte/aangepaste woningen voor senioren	PM
b. woningaanpassingen in reguliere bouw meenemen en/of collectief regelen	PM
c. minder mensen krijgen verhuiskostenvergoeding	€ 42.000
d. verhuiskostenvergoeding geheel laten vervallen (bovenop € 42.000 bij c)	€ 28.000
e. herinvoeren Van het primaat van verhuizen	€ 300.000
f. pakket van woningaanpassingen beperken	€ 125.000
g. woningaanpassingen goedkoper inkopen	€ 20.000
h. eigen bijdrage voor woonvoorzieningen verhogen	€ 10.000
Totaal	€ 525.000

Besparingen vervoersvoorzieningen	mogelijke besparing op jaarbasis
a. regulier openbaar vervoer geschikt maken voor mensen met een beperking	PM
b. eigen bijdrage voor scootmobielen e.d. invoeren	€ 31.000
c. alleen minder snelle scootmobielen verstrekken	€ 63.000
d. niet/beperkt gebruik scootmobielen tegengaan	PM
e. indicatiecriteria voor scootmobielen verzwaren	€ 25.000
f. financiële tegemoetkoming eigen vervoer opnieuw beoordelen	€ 40.000
g. verhogen tarieven regiotaxi tot € 1,50 per rit	€ 90.000
h. verhogen tarieven regiotaxi van € 1,50 tot € 2,50 per rit (bovenop € 90.000 bij g)	€ 80.000
i. verhogen leges voor gehandicaptenparkeerkaart	€ 100.000
j. verhogen leges voor gehandicaptenparkeerplaats	€ 8.000
Totaal	€ 437.000

Besparingen huishoudelijke hulp	mogelijke besparing op jaarbasis
a. verlaging van de uurtarieven	PM
b. minder mensen in aanmerking te laten komen voor hulp	--
c. aantal geïndiceerde uren met 7,5 % korten	€ 413.000
d. aantal geïndiceerde uren met 10 % korten (bovenop € 413.000 bij c)	€ 137.000
e. aantal geïndiceerde uren met 12,5 % korten (bovenop € 550.000 bij c en d)	€ 137.000
f. aanpassing eigen bijdragen voor huishoudelijke hulp	PM
Totaal	€ 687.000

Besparingen overig	mogelijke besparing op jaarbasis
a. stoppen met terugbetalen/kwijtschelden eigen bijdragen	€ 41.000
Totaal	€ 41.000

TOTAAL BESPARINGSOPTIES	€ 1.690.000
--------------------------------	--------------------

Aanpassing maaltijdvoorziening	inzet op jaarbasis
a. beperkte gemeentelijke bijdrage toekennen voor maaltijdvoorziening	PM

TOTAAL OVERZICHT	€ 1.690.000
-------------------------	--------------------

Bijlage 2: financiering van de individuele Wmo verstrekkingen 2011 en volgende jaren

Verwacht uitgaven voor individuele Wmo verstrekkingen vanaf 2011

Woonvoorzieningen	verhuiskosten	€ 71.000
	woningaanpassingen	€ 1.232.000
Vervoersvoorzieningen:	regiotaxi	€ 815.000
	rolstoelen/scootmobielen e.d.	€ 1.610.000
Huishoudelijke hulp	zorg in natura en PGB	€ 6.170.000
		€ 9.898.000
Uitvoeringskosten	CIZ /WMO kantoor	€ 545.000
Totaal		€ 10.443.000

Beschikbare dekkingsmiddelen voor individuele Wmo verstrekkingen vanaf 2011

Eigen bijdragen van de gebruikers van individuele voorzieningen	€ 661.000
Aanwezige dekkingsmiddelen binnen de reguliere gemeentebegroting	€ 3.941.000
Dekking middels de rijksuitkering Wmo	€ 4.217.000
Totaal	€ 8.819.000

Tekort	€ 1.624.000
---------------	--------------------

Toelichting:

Uitgaven verstrekkingen

De verwachte uitgaven zijn gebaseerd op de ervaringen tot op heden. De raming van de uitgaven voor huishoudelijke hulp is gebaseerd op de productiecijfers over de eerste 7 maanden van 2010.

Uitgaven verstrekkingen en dekking binnen gemeentebegroting

		Verwachte uitgaven	Dekkingsmiddelen binnen gemeentebegroting
Woonvoorzieningen	verhuiskosten	€ 71.000	€ 71.000
	woningaanpassingen	€ 1.232.000	€ 1.232.000
Vervoersvoorzieningen:	regiotaxi	€ 815.000	€ 783.000
	rolstoelen/scootmobielen e.d.	€ 1.610.000	€ 1.610.000
Huishoudelijke hulp	zorg in natura en PGB	€ 6.170.000	- ⁴
Uitvoeringskosten	CIZ /WMO kantoor	€ 545.000	€ 245.000 ⁴
Totaal		€ 10.443.000	€ 3.941.000

Rijksuitkering Wmo/AWBZ

De rijksuitkering Wmo/AWBZ is komt voor 2011 uit op

- rijksuitkering Wmo (septembercirculaire 2010) € 5.008.662
- rijksuitkering AWBZ psychosociaal € 75.000
- € 5.083.662

Er is eerder besloten dat deze rijksuitkering, naast inzet voor huishoudelijke hulp, wordt ingezet voor de dekking van de volgende uitgaven:

- uitvoering Wmo algemeen € 150.000
- Mantelzorg/vrijwilligerswerk € 446.000
- GGZ regelingen € 91.000
- compensatiemaatregelen AWBZ € 180.000
- € 867.000

Er resteert, na aftrek van deze uitgaven, nog € 4.216.662 (€ 5.083.662 minus € 867.000) ter dekking van de uitgaven voor huishoudelijke hulp (plus bijbehorende uitvoeringskosten).

Collectief vervoer/regiotaxi

De gemeente geeft jaarlijks ca. € 825.000 uit aan de regiotaxi. Hiervan wordt het grootste deel (ca. 80%) ingezet voor Wmo klanten en een klein deel (ca. 20%) als aanvulling op c.q. onderdeel van het reguliere openbaar vervoer.

⁴ Deze uitgaven worden (gedeeltelijk) gedekt middels de rijksvergoeding Wmo/AWBZ.

De gemeente ontvangt van de provincie een bijdrage voor de bekostiging van het openbaar vervoer. Deze bijdrage mag in principe alleen worden ingezet voor de bekostiging van het reguliere openbaar vervoer en niet voor het Wmo vervoer (zoals eerder wel gebeurde: eerder werd een deel van de kosten van het Wmo vervoer gedekt met de provinciale bijdrage). Dit betekent dat er aan de Wmo kant dekking wegvalt terwijl deze dekkingsruimte er bij het openbaar vervoer bij komt.

Na 2011 is er binnen de begroting voor het openbaar vervoer geen ruimte meer om dit te verrekenen omdat hier, als gevolg van de nieuwe aanbesteding, tekorten worden verwacht.

Er zal daarom bij de Kadernota 2011 een voorstel aan de raad worden voorgelegd om € 257.000 vrij te maken ter compensatie van de wegvallende dekking.

Bijlage 3: overzicht van bezuinigingsopties plus oonsequenties gebruikers

Toelichting bij gebruikte kleuren: Consequenties voor gebruikers:

geen/weinig gevolgen	
bepaalde gevolgen	
grote gevolgen	

Totaal overzicht bezuinigingsopties:

Voorstel college:

maatregel doorvoeren	
maatregel niet doorvoeren	

woonvoorzieningen	mogelijke besparing op jaarbasis	Consequenties voor gebruikers			Totaal overzicht bezuinigingsopties
		lastenverzwaring inkomens < 120% bijstandsnorm	gevolgen voor participatie	gevolgen voor zelfstandig wonen	
a. zorgen voor voldoende geschikte/aangepaste woningen voor senioren	PM				
b. woningaanpassingen in bouw meenemen en/of collectief regelen	PM				
c. minder mensen krijgen verhuiskostenvergoeding	€ 42.000				
d. verhuiskostenvergoeding geheel laten vervallen (bovenop € 42.000 bij c)	€ 28.000				€ 28.000
e. herinvoeren van het primaat van verhuizen	€ 300.000				
f. pakket van woningaanpassingen beperken	€ 125.000				
g. woningaanpassingen goedkoper inkopen	€ 20.000				
h. eigen bijdrage voor woonvoorzieningen verhogen	€ 10.000				
Totaal	€ 525.000				€ 525.000

vervoersvoorzieningen		Consequenties voor gebruikers			Totaal overzicht bezuinigingsopties	
		lastenverzwaring inkomens < 120% bijstandsnorm	gevolgen voor participatie	gevolgen voor zelfstandig wonen		
a. regulier openbaar vervoer geschikt maken voor mensen met een beperking	PM					
b. eigen bijdrage voor scootmobielen e.d. invoeren	€ 31.000					
c. alleen minder snelle scootmobielen verstrekken	€ 63.000					
d. niet/bepaald gebruik scootmobielen tegengaan	PM					
e. indicatiecriteria voor scootmobielen verzwaren	€ 25.000					€ 25.000
f. financiële tegemoetkoming eigen vervoer opnieuw beoordelen	€ 40.000					
g. verhogen tarieven regiotaxi tot € 1,50 per rit	€ 90.000					
h. verhogen tarieven regiotaxi van € 1,50 tot € 2,50 per rit (bovenop € 90.000 bij g)	€ 80.000					€ 80.000
i. verhogen leges voor gehandicaptenparkeerkaart	€ 100.000					
j. verhogen leges voor gehandicaptenparkeerplaats	€ 8.000					
Totaal	€ 437.000					€ 437.000

Huishoudelijke hulp	mogelijke besparing op jaarbasis	Consequenties voor gebruikers			Totaal overzicht bezuinigingsopties
		lastenverzwaring inkomens < 120% bijstandsnorm	gevolgen voor participatie	gevolgen voor zelfstandig wonen	
a. verlaging van de uurtarieven	PM				
b. minder mensen in aanmerking te laten komen voor hulp	--				--
c. aantal geïndiceerde uren met 7,5 % korten	€ 413.000				€ 137.000
d. aantal geïndiceerde uren met 10 % korten (bovenop € 413.000 bij c)	€ 137.000				€ 137.000
e. aantal geïndiceerde uren met 12,5 % korten (bovenop € 550.000 bij c en d)	€ 137.000				€ 137.000
f. aanpassing eigen bijdragen voor huishoudelijke hulp	PM				
Totaal	€ 687.000				€ 687.000

Overige bezuiniging					
a. stoppen met terugbetalen/kwijtschelden eigen bijdragen	€ 41.000				
Totaal	€ 41.000				€ 41.000

maaltijdvoorziening					
a. beperkte gemeentelijke bijdrage toekennen voor maaltijdvoorziening	PM				PM
Totaal	PM				PM

Totaal					
Totaal					Totaal
					Bezuinigingsopties doorvoeren
					Bezuinigingsopties niet doorvoeren
	€ 1.690.000				€ 407.000
					€ 1.690.000